88. ఖాలల్-మల-ఉల్-లజీనస్-తక్బరూ-మిన్-ఖౌమిహీ-ల-నుఖ్-రిజన్నక-యాషుఐబు-వల్లజీన-ఆమనూ-మఅక-మిన్-ఖర్యతినా-ఔ-లత ఊదున్న-ఫీ-మిల్లతినా-ఖాల-అవ-లౌ-కున్నా-కారిహీన్. 89. ఖదిఫ్-తరైనా-అలల్లాహి-కజి-బన్-ఇన్-ఉద్నా-ఫీ-మిల్-లతికుమ్-బఅద-ఇజ్-నజ్జా-నల్లాహు-మిన్హా-వమా-యకూను-లనా-అన్-నఊద-ఫీహా-ఇల్లా-అన్-యషా-అల్లాహు-రబ్బునా-వసిఅ-రబ్బునా-కుల్ల-షైఇన్-ఇల్మన్. అలల్-లాహి-తవక్కల్-నా, రబ్బ-నఫ్-తహ్-బైననా-వ-బైన-ఖౌమినా-బిల్-హఖ్ఖి-వ-అన్త-ఖైరుల్-ఫాతిహీన్. 90. వఖాలల్-మల ఉల్-లజీన-కఫరూ-మిన్-ఖౌమిహీ-ల-ఇ-నిత్-తబఅ్-తుమ్-షుఐబన్-ఇన్నకుమ్-ఇజల్-ల-ఖాసిరూన్. 91. ఫ-అఖ-జత్-హుముర్-రజ్-ఫతు-వ-అస్-బహూ-ఫీ దారిహిమ్-జాసిమీన్. 92. అల్-లజీన-కజ్-జబూ-షుఐబన్-కఅల్-లమ్-యగ్నౌ-ఫీహా. అల్లజీన-కజ్-జబూ-షుఐబన్-కానూ-హుముల్-ఖాసిరీన్. 93. ఫత వల్లా-అన్హుమ్-వ-ఖాల-యాఖౌమి-లఖద్-అబ్-లగ్-తుకుమ్-రిసాలాతి-రబ్బీ-వ-నసహ్తు-లకుమ్-ఫకైఫ-ఆసా-అలా-ఖౌమిన్-కాఫిరీన్. 94.వ-మా-అర్-సల్నా-ఫీ-ఖర్యతిమ్-మిన్-నబియ్యిన్-ఇల్లా-అఖజ్నా-అహ్-లహా-బిల్-బాసాఇ-వజ్-జర్రాఇ-లఅల్లహుమ్-యజ్-జర్ర-ఊన్. 95. సుమ్మ-బద్దల్నా-మకా-నస్-సయ్యి-అతిల్-హసనత-హత్తా-అఫౌ-వఖాలూ-ఖద్-మస్స-ఆబా-అనజ్-జర్రాఉ-వస్-సర్రాఉ-ఫ-అఖజ్నాహుమ్-బగ్-తతన్-వహుమ్-లా-యష్-ఉరూన్.

قال الملا ٩ ١٦٣ الاعراف ٧

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا
قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا
فِي مِلَّتِكُم بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا ۚ وَمَا يَكُونُ لَنَا أَن نَّعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا ۚ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ عَلَى اللَّهِ
تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنتَ خَيْرُ
الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا
فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا
فِيهَا ۚ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّىٰ
عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ
فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ
إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾
ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَّقَالُوا قَدْ مَسَّ
آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

منزل ٢

88. అతని జాతిలో గర్వితులైన నాయకులు "మేము తప్పక ఓ షుఐబు నిన్నును నీతో(బాటు విశ్వసించినవారిని మా పురము నుండి వెడల(గొట్టుదుము. లేదా తిరిగి మీరు మా మతములోనికి రండు" అని పలికిరి. షుఐబు "మేము ఇష్టపడకున్నను తిరిగి రావలయునా? 89. దేవు(డు మమ్ము మీ మతమునుండి తొల(గి(చిన పిదప దానిలో చేరినచో మేము దేవునిపై అసత్యము కల్పించిన వారలమగుదుము. మా ప్రభువగు దేవు(డు కోరినతప్ప తిరిగి రా(జాలము. సర్వము మా ప్రభువునకు తెలిసియే యున్నది. మేము దేవునిపైననే ఆధారపడియున్నాము. ఓ మాప్రభువా! మామధ్యను మా జాతి వారిమధ్యను న్యాయముగ తీర్పుచేయుము. నీవే అందఱి కంటె బాగుగ తీర్పుచేయువా(డవు" అని పలికెను. 90. అతని జాతిలో అవిశ్వాసులైన నాయకులు "మీరు షుఐబును అనుసరించినచో తప్పక నష్టము పొందినవారగుదురు" అని పలికిరి. 91. ఆ పిదప భూకంపము కలుగ(గా వారు తెల్లవాఱుసరికి తమయిండ్లలో తలక్రిందులుగ పడిచచ్చిరి. 92. షుఐబును తిరస్కరించినవారు అందు ఎప్పుడును నివసించియుండలేదనునట్లుగ నశించిరి. షుఐబును తిరస్కరించినవారే నష్టము పొందినవారైరి. 93. పిదప వారినుండి మరలిపోయి "ఓ నాజాతివారలార! నాప్రభువు సందేశము మీ కంద(జేసితిని. మీ మేలును కోరితిని. కావున అవిశ్వాసులైనవారికై నేనెందులకు చింతింపవలెను" అని షుఐబు పలికెను. 94. మేము ప్రవక్తను పంపిన ప్రతిపురములోను అందుండు వారు వినయముగలవారగుటకై వారికి కష్టమును దుఃఖమును గలుగ(జేసితిమి. 95. ఆ పిదప కీడును మేలుగ మార్చితిమి. తుదకు వారు వృద్ధిపొంది "మా తాత ముత్తాతలకు కష్టములును సుఖములును గలిగినవి"అని పలుకసాగిరి. పిదప మేము వారిని ఆకస్మికముగ పట్టుకొంటిమి. వారికి (అది) తెలియకుండెను.

96. వలౌ-అన్న-అహ్-లల్-ఖురా-ఆమనూ-వత్-తఖౌ-ల-
ఫతహ్నా-అలైహిమ్-బరకాతిమ్-మినస్-సమాఇ-వల్-
అర్జి-వలాకిన్-కజ్-జెలూ-ఫ-అ-ఖజ్ నా-హుమ్-బిమా-
కానూ-యక్-సిబూన్. 97. అఫ-అమిన-అహ్-లుల్-ఖురా-
అన్-యాతి-యహుమ్-బాసునా-బయాతన్-వ-హుమ్-
నాఇ-మూన్. 98. అవ-అమిన-అహ్-లుల్-ఖురా-అన్-
యా-తియ-హుమ్-బాసునా-జు-హేన్-వహుమ్-యల్-
అబూన్. 99. అఫ-అమినూ-మక్-రల్లాహి-ఫలా-యా-
మను-మక్-రల్లాహి-ఇల్-లల్-ఖౌముల్-ఖాసిరూన్. 100.
అవ-లమ్-యహ్ది-లిల్-లజీన-యరి-సూనల్-అర్జ-
మిమ్-బఅ్ది-అహ్-లిహా-అల్-లౌ-నషాఉ-అసబ్నాహుమ్-
బి-జునూ-బిహిమ్-వనత్-బఉ-అలా-ఖులూ-బిహిమ్-
ఫహుమ్-లా-యస్-మఊన్. 101. తిల్కల్-ఖురా-
నఖుస్సు-అలైక-మిన్-అంబా-ఇహా-వ-లఖద్-జాఅత్-
హుమ్-రుసు-లుహుమ్-బిల్-బియ్యి-నాతి-ఫమా-కానూ-
లి-యూమ్మినూ-బిమా-కజ్-జబూ-మిన్ఖబ్లు-కజాలిక-
యత్-బ-ఉల్లాహు-అలా-ఖులూ-బిల్-కాఫిరీన్. 102.
వమా-వజద్నా-లి-అక్-సరిహిమ్-మిన్-అహ్-దిన్-వఇన్-
వజద్నా-అక్-సర-హుమ్-ల-ఫాసిఖీన్. 103. సుమ్మ-
బఅస్నా-మింబఅ్-దిహిమ్-మూసా-బి-ఆయాతినా-ఇలా-
ఫిర్-ఔన-వ-మల-ఇహీ-ఫ-జలమూ-బిహా-ఫన్-జుర్-కైఫ-
కాన-అఖి-బతుల్-ముఫ్సిదీన్. 104. వ-ఖాల-మూసా-
యా-ఫిర్-ఔను-ఇన్నీ-రసూలుమ్-మిర్రబ్బిల్-ఆలమీన్.

قال الملا ٩ ١٦٤ الاعراف ٧

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ
مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا
كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ
بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ
يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ اللّٰهِ ۚ
فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ
لِلَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ اَهْلِهَآ اَنْ لَّوْ نَشَآءُ
اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠٠﴾
تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآئِهَا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا مِنْ قَبْلُ ؕ
كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
لِاَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۚ وَاِنْ وَّجَدْنَآ اَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٢﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ
فَظَلَمُوْا بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٠٣﴾ وَ
قَالَ مُوْسٰى يٰفِرْعَوْنُ اِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٤﴾ ۙ

منزل ٢

96. పురనివాసులు విశ్వసించి భయభక్తులు వహించియుండిరేని మేము అకాశము నుండియు భూమి నుండియు వారికి మేలును శుభములును నొసంగి యుందుము. కాని వారు మా సూచనలను తిరస్కరించిరి. కావున వారి కర్మలకు బదులుగ మేము వారిని పట్టితిమి. 97. ఏమి? పురనివాసులు రాత్రియందు పరుండియుండఁగనే మాశిక్ష కల్గునను భయము వారికిలేదా! 98. లేక పురనివాసులు ప్రొద్దెక్కినపుడు ఆటాడుచుండునపుడు మాశిక్ష కల్గునని వారికి భయములేదా! 99. ఏమి వారు దేవుని శిక్షవిషయమున నిర్భయులుగ నున్నారా! నష్టము పొందువారు తప్ప నితరు లెవరును దేవుని శిక్ష విషయమున నిర్భయులుగ నుండరు. 100. భూమిపై నున్నవారు నశించిన పిదప భూమికి వారసులైనట్టివారిని మేము కోరినచో వారి పాపములకు వారిని పట్టుదుము అనునది వారికి స్పష్టపడలేదా. మేము వారిహృదయములపై ముద్ర వేసియున్నారము. కావున వారు (బోధను) వినరు. 101. ఈ పురముల విషయములు కొన్నిటిని నీకు తెలుపుచున్నారము. నిశ్చయముగ వారియొద్దకు వారిప్రవక్తలు సూచనలు తీసికొనివచ్చియున్నారు. ముందు వారు తిరస్కరించియున్న దానిని మరల విశ్వసింపరైరి. అట్లు అవిశ్వాసుల హృదయములపై దేవుఁడు ముద్రవేయుచున్నాఁడు. 102. వారిలోని పెక్కుమంది, తాము చేసిన ఒడంబడికను నెఱవేర్చునట్లు మేము కనుఁగొనలేదు. వారిలోని పెక్కుమందిని అవిధేయులఁగ కనుగొంటిమి. 103. ఆ పిదప, వారి తరువాత మేము మూసాకు మా సూచనలనిచ్చి యాతనిని ఫిరౌనువద్దకును వాని అధికారులయొద్దకును పంపితిమి. వారు ఆ సూచనలను తిరస్కరించి యవిశ్వాసులైరి. కావున దుర్మార్గులగతి యేమాయెనో చూడుము. 104. మూసా "ఓ ఫిరౌను! నేను సర్వలోకముల ప్రభువుయొక్క ప్రవక్తను.

105. హఖీ-ఖున్-తలా-అల్‌లా-తఖూ-ల-త-లల్లాహి-ఇల్లల్-హఖ్ఖ-ఖద్-జీతుకుమ్-బి-బయ్యినతిమ్-మిర్-రబ్బికుమ్-ఫ-అర్-సిల్-మఇయబనీ-ఇస్రాఈల్. 106. ఖాల-ఇన్-కున్త-జీత-బి-ఆయతిన్-ఫాతి-బిహా-ఇన్-కున్త-మినస్-సాదిఖీన్. 107. ఫ-అల్‌ఖా-అసాహు-ఫ-ఇజా-హియ-సుత్-బానుమ్-ముబీన్. 108. వ నజతే మదహూ-ఫ ఇజా-హియ-బైజాఉ-లిన్-నాజిరీన్. 109. ఖాలల్-మలఉ-మిన్-ఖౌమి-ఫిర్-ఔన-ఇన్న-హాజా-ల-సాహిరున్-తలీమ్. 110. యురీదు-అన్-యుఖ్-రిజకుమ్-మిన్-అర్‌జి-కుమ్-ఫ-మాజా-తాముర్‌రూన్. 111. ఖాలూ-అర్జిహ్-వ-అఖాహు-వ-అర్-సిల్-ఫిల్-మదాఇని-హాషిరీన్. 112. యాతూక-బి-కుల్లి-సాహిరిన్-అలీమ్. 113. వ-జాఅస్-సహ-రతు-ఫిర్‌ఔన-ఖాలూ-ఇన్న-లనా-ల-అజ్రన్-ఇన్-కున్నా-నహ్నుల్-గాలిబీన్. 114. ఖాల-నఅమ్-వ-ఇన్నకుమ్-ల-మినల్-ముఖర్రబీన్. 115. ఖాలూయా-మూసా-ఇమ్మా-అన్-తుల్-ఖియ-వ-ఇమ్మా-అన్-నకూన-నహ్నుల్-ముల్-ఖీన్. 116. ఖాల-అల్-ఖూ-ఫలమ్మా-అల్-ఖౌ-సహరూ-అత్-యు-నన్నాసి-వస్తర్-హబూ-హుమ్-వ-జాఊ-బి-సిహ్‌రిన్-అజీమ్. 117. వ-ఔ-హైనా-ఇలా-మూసా-అన్-అల్‌ఖి-అసాక-ఫ ఇజా-హియ-తల్-ఖఫు-మా-యాఫికూన్. 118. ఫ-వఖ-అల్-హఖ్ఖు-వ-బతల-మా-కానూ-యత్-మలూన్. 119. ఫ-గులిబూ-హునాలిక-వన్-ఖలబూ-సాగిరీన్. 120. వ-ఉల్-ఖియస్-సహ-రతు-సాజిదీన్. 121. ఖాలూ-ఆమన్నా-బి-రబ్బిల్-ఆలమిన్.

قال الملا ۹ ١٦٥ الاعراف ۷

حقيق على ان لا اقول على الله الا الحق قد جئتكم ببينة
من ربكم فارسل معي بني اسراءيل ﴿١٠٥﴾ قال ان كنت جئت
باية فات بها ان كنت من الصدقين ﴿١٠٦﴾ فالقى عصاه
فاذا هي ثعبان مبين ﴿١٠٧﴾ ونزع يده فاذا هي بيضاء
للنظرين ﴿١٠٨﴾ قال الملا من قوم فرعون ان هذا لسحر
عليم ﴿١٠٩﴾ يريد ان يخرجكم من ارضكم فماذا تامرون ﴿١١٠﴾
قالوا ارجه واخاه وارسل في المدائن حشرين ﴿١١١﴾ ياتوك
بكل سحر عليم ﴿١١٢﴾ وجاء السحرة فرعون قالوا ان لنا لاجرا
ان كنا نحن الغلبين ﴿١١٣﴾ قال نعم وانكم لمن المقربين ﴿١١٤﴾
قالوا يموسى اما ان تلقي واما ان نكون نحن الملقين ﴿١١٥﴾
قال القوا فلما القوا سحروا اعين الناس واسترهبوهم
وجاءو بسحر عظيم ﴿١١٦﴾ واوحينا الى موسى ان الق عصاك
فاذا هي تلقف ما يافكون ﴿١١٧﴾ فوقع الحق وبطل ما
كانوا يعملون ﴿١١٨﴾ فغلبوا هنالك وانقلبوا صغرين ﴿١١٩﴾ و
القي السحرة سجدين ﴿١٢٠﴾ قالوا امنا برب العلمين ﴿١٢١﴾

منزل ٢

105. దేవునిఁగూర్చి సత్యము మాత్రమే పలుకుట నాకుఁదగును. మీ ప్రభువు నుండి సూచనను తీసికొనివచ్చియున్నాఁడను. కావున ఇస్రాయీలియులను నావెంటపంపుము" అని పలికెను. 106. నీవు ఏదైన సూచన తెచ్చియుంటివేని నీవు సత్యవంతుఁడవేని దానిని చూపుము అని ఫిరౌను పలికెను. 107. అపుడు మూసా తన చేతి కఱ్ఱను క్రిందఁబడవేయఁగ అది స్పష్టమైన పెద్ద పాము అయెను. 108. మూసా తన చేతిని బయటికి తీయఁగ అది చూచువారికి తెల్లగ కనఁబడెను. 109. ఫిరౌను జనుల నాయకులు "ఈతఁడు జాలవిద్య నెఱింగిన గొప్ప మంత్రకాఁడుగా నున్నాఁడు. 110. మిమ్ము మీ దేశము నుండి వెడలఁగొట్టవలెనని కోరుచున్నాఁడు. కావున మీ రేమి సెలవిత్తురు" అని పలికిరి. 111. "ఓ ఫిరౌను! ఆతనికిని ఆతని సహోదరునకును కొంత కాలము గడువునిమ్ము. నీవు పురములలోనికి బంటులను పంపుము. 112. వారు వెళ్లి జాలవిద్య నెఱింగిన గొప్ప మంత్ర కాండ్రను నీయొద్దకు పిలిచికొని వత్తురు" అని పలికిరి. 113. మంత్ర కాండ్రు ఫిరౌనువద్దకు వచ్చి మేము గెల్చినచో మాకు బహుమానము లభించునా" అని పలికిరి. 114. ఫిరౌను, "ఔను, మీరు నిశ్చయముగా ఆస్థానమున చేరినవారగుదురు" అని పలికెను. 115. వారు "ఓ మూసా తొలుత నీవు పడవేయుదువా లేక మేము పడవేయుదుమా" అని పలికిరి. 116. మూసా! "మీరే పడవేయుఁడు" అని పలికెను. ఆ పిదప వారు వేసి ప్రజల కన్నులకు కట్టు కట్టిరి. వారు ప్రజలకు భయము గలిగించిరి. వారు గొప్ప జాలవిద్యను చూపిరి. 117. మేము "ఓ మూసా! నీచేతికఱ్ఱను పడవేయుము" అని సెలవిచ్చితిమి. అపుడు అది మంత్రకాండ్రు కల్పించిన దానిని మ్రింగసాగెను. 118. కావున నిజము స్పష్టపడెను. వారు చేసినది అసత్యమాయెను. 119. కావున ఫిరౌను జనులచ్చట ఓడిపోయి అవమానము పొంది మరలిరి. 120: 121. మంత్రకాండ్రు సాష్టాంగ పడి 'మూసా హారూనులకు ప్రభువును సర్వలోకముల పోషకుఁడును అగు దేవుని. మేము విశ్వసించితిమి' అని పలికిరి.

122. రబ్బి-మూసా-వ-హారూన్. 123. ఖాల-ఫిర్ఔను-
ఆమన్తుమ్-బిహీ-ఖబ్ల-అన్-ఆజన-లకుమ్-ఇన్న-హాజా
ల-మక్రుమ్-మకర్-తుమూహు-ఫిల్-మదీనతి-లి-తుఖ్-
రిజూ-మిన్హా-అహ్-లహా-ఫసౌఫ-తఅ్-లమూన్. 124. ల-
ఉఖత్తి-అన్న-ఐది-యకుమ్-వ-అర్జు-లకుమ్-మిన్-
ఖిలాఫిన్-సుమ్మ-ల-ఉసల్లి-బన్నకుమ్-అజ్-మఈన్. 125.
ఖాలూ-ఇన్నా-ఇలా-రబ్బినా-మున్-ఖలిబూన్. 126. వమా-
తన్-ఖిము-మిన్నా-ఇల్లా-అన్-ఆమన్నా-బి-ఆయాతి-
రబ్బినా-లమ్మా-జాఅత్నా-రబ్బనా-అఫ్-రిగ్-అలైనా-
సబ్రన్-వ-తవఫ్-ఫనా-ముస్లి-మీన్. 127. వఖాలల్-
మలఉ-మిన్-ఖౌమి-ఫిర్ఔన-అ-తజేరు-మూసా-వ-
ఖౌమహూ-లి-యుఫ్-సిదూ-ఫిల్-అర్జి-వ-యజేరక-వ-
ఆలి-హతక-ఖాల-సనుఖత్తిలు-అబ్-నాఅహుమ్-వనస్-
తహ్-ఈ నిసా-అహుమ్-వ-ఇన్నా-ఫౌఖ-హుమ్-ఖాహిరూన్.
128. ఖాల-మూసా-లి-ఖౌమి-హిస్-తఈనూ-బిల్లాహి-వస్-
బిరూ-ఇన్నల్-అర్జ-లిల్లాహి-యూరిసుహా-మన్-
యషాఉ-మిన్-ఇబాదిహీ-వల్-ఆఖిబతు-లిల్ముత్త-ఖీన్.
129. ఖాలూ-ఊ-జీనా-మిన్-ఖబ్లి-అన్-తాతీనా-వ-
మింబఅ్ది-మాజీతనా-ఖాల-అసా-రబ్బుకుమ్-అన్-
యుహ్-లిక-అదువ్వకుమ్-వ-యస్-తఖ్-లిఫకుమ్-ఫిల్-
అర్జి-ఫయన్-జుర-కైఫ-తఅ్-మలూన్. 130. వ-ల-ఖద్-
అఖజ్నా-ఆల-ఫిర్-ఔన-బిస్-సినీన-వనఖ్-సిమ్-మినస్-
సమరాతి-ల-అల్ల-హుమ్-యజ్-జెక్కరూన్.

رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ
اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِى الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ
اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٣﴾ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ
مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوْٓا اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا
مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا
جَآءَتْنَا ۭ رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ ع ١٤
الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا
فِى الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَ ۭ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ
وَنَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قٰهِرُوْنَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوْسٰى
لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا ۚ اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ ۙ
يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٨﴾
قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۭ
قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى
الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَآ اٰلَ ع ١٥
فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٣٠﴾

123. ఫిరౌను, "నేను సెలవియ్యక మునుపే మీరు విశ్వసించితిరా! ఇది మీరందఱు కలిసి యీ పురమునుండి
ప్రజలను వెడలఁగొట్టవలెనని ఇచ్చట పన్నిన కుట్రగా నున్నది. కావున మీరిపుడే తెలిసికొనఁగలరు. 124. నేను తప్పక
మీ (ఒక ప్రక్క) చేతులను, మఱొక ప్రక్క కాళ్లను నఱికివేయుదును. పిదప మిమ్మందఱును సిలువ నెక్కింతును"
అని పలికెను. 125. వారు "మేము తప్పక మా ప్రభువు నొద్దకు పోవలసినవారము. 126. మా ప్రభువు సూచనలు
మాయొద్దకు వచ్చినపుడు వానిని నమ్మితిమి అనియే గదా! నీవు మమ్ము విరోధించుచున్నావు. ఓ మా ప్రభువా!
మాకు సహన మొసంగుము. ముసల్మానులుగ మృతినొందునట్లు అనుగ్రహింపుము" అని పలికిరి. 127. ఫిరౌను
జనుల నాయకులు, "ఏమి నీవు మూసాను, ఆతని జనులను వదలుచున్నావా! వారు దేశములో ఉపద్రవములు
గలిగించి నిన్నును నీ విగ్రహములను వదలివేయుదురుగదా!" అని ఫిరౌనుతో పలికిరి. ఫిరౌను "మేము వారి
కుమారులను చంపి వారి కుమార్తెలను బ్రతుకనిచ్చెదము. వారిపై అధికార బలము గలిగియున్నారము" అని పలికెను.
128. మూసా తన జనులతో "దేవుని సహాయము వేఁడుఁడు. ఓర్పు గలిగి యుండుఁడు. నిశ్చయముగా భూమి
దేవునిది. తన భక్తులలో తాను కోరినవారిని దానికి వారసులుగఁజేయును. తుదకు మంచి ఫలితము భయభక్తులు
గలవారి కున్నది" అని పలికెను. 129. "నీవు మాయొద్దకు రాకమునుపును, నీవు వచ్చిన పిదపను మేము
బాధింపఁబడితిమి" అని మూసా జనులు పలికిరి. సమీప (కాలము) నందే మీ ప్రభువు మీ శత్రువును నాశముచేసి
మిమ్ము దేశమునకు రాజులఁగఁ జేయును. పిదప మీ రెట్లు వర్తింతురో దేవుఁడు చూచును" అని మూసా పలికెను.
130. ఫిరౌను జనులు, బోధను గ్రహించుటకు వారికి క్షామమును ఫలనష్టమును గలిగించితిమి.

131. ఫ-ఇజా-జాఅత్-హుముల్-హసనతు ఖాలూ-లనా
హాజిహీ-వ ఇన్ తుసిబ్-హుమ్-సయ్యి-అతున్-యత్-
తయ్యరూ-బి-మూసా-వ-మమ్-మఅహూ. అలా-ఇన్నమా-
తాఇ-రుహుమ్-ఇన్-దల్లాహి-వలా-కిన్న-అక్-సరహుమ్-
లా-యఅ్-లమూన్. 132. వ-ఖాలూ-మహ్-మా-తాతినా-
బిహీ-మిన్-ఆయతిల్-లి-తస్-హరనా-బిహా-ఫమా-
నహ్-ను-లక-బి-మూమినీన్. 133. ఫ-అర్-సల్నా-అలై-
హిముత్-తూఫాన-వల్-జరాద-వల్. ఖుమ్మల-వజ్-జఫా-
దిఅ-వద్-దమ-ఆయాతిమ్-ముఫస్-సలాతిన్-ఫస్తక్-
బరూ-వ-కానూ-ఖౌమమ్-ముజ్రి-మీన్-134. వలమ్మా-
వఖఅ-అలైహిముర్-రిజ్-జు ఖాలూ-యా-మూసద్-ఉ-
లనా-రబ్బక-బిమా-అహి-ద-ఇన్-దక-లఇన్-కషఫ్త-
అన్నర్-రిజ్జ ల-నూమి-నన్న-లక-వలనుర్-సిలన్న-
మఅక-బనీ-ఇస్రాఈల్. 135. ఫలమ్మా-కషఫ్నా-అన్-
హుముర్-రిజ్జె-ఇలా-అజలిన్-హుమ్-బాలిగూహు-ఇజా-
హుమ్-యన్-కుసూన్. 136. ఫన్-తఖమ్నా-మిన్-హుమ్-
ఫ-అగ్రఖ్-నాహుమ్-ఫిల్-యమ్మి-బి-అన్నహుమ్-కజ్-
జబూ-బి-ఆయాతినా-వకానూ-అన్హా-గాఫిలీన్. 137. వ-
ఔ-రస్-నల్-ఖౌమల్-ల-జీన-కానూ-యుస్-తజ్-
అఫూన-మషా-రిఖల్-అర్జి-వ-మగా-రిబ-హల్-లతీ-
బారక్నా-ఫీహా-వ-తమ్మత్-కలిమతు-రబ్బికల్-హుస్నా-
అలా-బనీ-ఇస్రాఈల-బిమా-సబరూ-వ-దమ్మర్నా-
మాకాన-యస్-న ఉ ఫిర్-ఔను వ -ఖౌముహూ-వ-
మాకానూ-యఅ్-రిషూన్.

قال الملاء ٩ ١٦٧ الاعراف ٧

فَاِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوْا لَنَا هٰذِهٖ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَّطَّيَّرُوْا بِمُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗ ۗ اَلَآ اِنَّمَا طٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوْا مَهْمَا تَاْتِنَا بِهٖ
مِنْ اٰيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٢﴾ فَاَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيٰتٍ
مُّفَصَّلٰتٍ ۫ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا
وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يٰمُوْسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ
عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ
مَعَكَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلٰٓى
اَجَلٍ هُمْ بٰلِغُوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ
فَاَغْرَقْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا
غٰفِلِيْنَ ﴿١٣٦﴾ وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ
مَشَارِقَ الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ بِمَا صَبَرُوْا ۗ وَدَمَّرْنَا
مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا يَعْرِشُوْنَ ﴿١٣٧﴾

منزل ٢

131. ఆ పిదప వారికి మేలు కలిగినచో అపుడు "ఇది మాకు తగినది. వారికి కీడు కలిగినచో ఇది మూసా
యొక్కయు, ఆతని జనుల యొక్కయు, అపశకునమువలన గలిగినది" అని పలుకుదురు. వినుఁడు. వారి
యపశకునములన్నియు దేవుని యొద్దనున్నవి. కాని వారిలో పెక్కుమంది యెఱుంగరు. 132. "నీవు ఎట్టి సూచన
అయిన చూపి దాని వలన మాపై జాల విద్య ప్రదర్శించినను మేము నిన్ను విశ్వసించువారలము కాము" అని వారు
పలుకసాగిరి. 133. ఆ పిదప మేము వారిపై తుఫానును, మిడుతలదండును, పేలను, కప్పలను, రక్తమును వేర్వేఱుగా
పంపితిమి, ఆ పిదప కూడ వారు గర్వము వహించుచుండిరి. వారు పాపులుగా నుండిరి. 134. వారికేదైన బాధకలిగినపుడు
ఓ మూసా! నీకు నీ ప్రభువు తెలిపిన రీతిగా మాకొఱకు ఆతని వేఁడుము. నీవు మా యీ బాధను తొలఁగించితి వేని
మేము తప్పక నిన్ను విశ్వసింతుము. ఇస్రాయీలియులను నీవెంట పంపుదుము" అని పలుకుదురు. 135. ఆ పిదప
మేము, వారు పూర్తిచేయవలసిన గడువు వఱకు వారినుండి బాధను తొలగింపఁగానే తమ యొడంబడికను
త్రెంపివేయుచుండిరి. 136. కావున మేము వారిని శిక్షించితిమి. వారు మా సూచనలను తిరస్కరించి వానిని లక్ష్యపెట్ట
కుండినందులకు వారిని సముద్రములో ముంచి వేసితిమి. 137. ఎవరు బలహీనులుగ వెంచఁబడు చుండిరో వారిని
మేము శుభము లుంచిన భూమి మీఁద తూర్పు పడమరలకు వారసులఁగఁ జేసితిమి. ఇస్రాయీలియులు ఓర్పుగలిగి
యున్నందున వారి విషయమున నీ ప్రభువు చేసియున్న మంచి వాగ్దానము పూర్తి యాయెను. ఫిరౌనును ఆతని
జనులును చేసియున్న దానిని, వారు ఎత్తుగా నిర్మించి యున్న దానిని నాశము చేసితిమి.

138. వజా-వేజ్‌నా-బి-బనీ-ఇస్రాఈ-లల్-బహ్‌ర-ఫ-అతౌ-అలా-ఖౌమిన్-యఅ్-కుఫూన-అలా-అస్నా-మిల్-లహుమ్-ఖాలూ-యామూ-సజ్-అల్-లనా-ఇలాహన్-కమా-లహుమ్-ఆలి-హతున్. ఖాల-ఇన్నకుమ్-ఖౌమున్-తజ్-హలూన్. 139. ఇన్న-హాఉలా-ఇ-ము-తబ్బ-రుమ్-మాహుమ్-ఫీహి-వ-బాతి-లుమ్-మాకానూ-యఅ్-మలూన్. 140. ఖాల-అగై-రల్లాహి-అబ్-గీకుమ్-ఇలాహన్-వ-హువ-ఫజ్ జలకుమ్ అలల్-ఆలమీన్. 141. వ-ఇజ్-అన్-జైనా-కుమ్-మిన్-ఆలి-ఫిర్-ఔన-యసూ-మూనకుమ్-సూఅల్-అజాబి-యుఖత్తి-లూన-అబ్నా-అకుమ్-వ-యస్-తహ్-యూన-నిసా-అకుమ్. వ-ఫీ-జాలి-కుమ్-బలా-ఉమ్-మిర్-రబ్బికుమ్-అజీమ్. 142. వ-వాఆద్నా-మూసా-సలాసీన-లై-లతన్-వఅత్-మమ్-నా-హా-బి-అష్రిన్-ఫతమ్మ-మీఖాతు-రబ్బిహీ-అర్‌బ-ఈన-లైలతన్-వ-ఖాల-మూసా-లి-అఖీహి-హారూ-నఖ్-లుఫ్‌నీ-ఫీ-ఖౌమీ-వ-అస్-లిహ్-వలా-తత్+తబిఅ్-సబీలల్-ముఫ్-సిదీన్. 143. వలమ్మా-జాఅ-మూసా-లి-మీఖాతినా-వ-కల్లమహూ-రబ్బుహూ-ఖాల-రబ్బి-అరినీ-అన్‌జుర్-ఇలైక-ఖాల-లన్-తరానీ-వ-లా-కినిన్-జుర్-ఇలల్-జబలి-ఫ-ఇనిస్-తఖర్ర-మకాన-హూ-ఫసౌఫ-తరానీ-ఫలమ్మా-తజల్లా-రబ్బుహూ-లిల్-జబలి-జఅ-లహూ-దక్కన్-వఖర్ర-మూసా-సఇఖన్-ఫలమ్మా-అఫాఖ-ఖాల-సుబ్-హానక-తుబ్తు-ఇలైక-వ-అనా-అవ్వలుల్-మూమినీన్.

قال الملا ٩ ١٦٨ الاعراف ٧

وَجَاوَزْنَا بِبَنِيٓ اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَّعْكُفُوْنَ
عَلٰٓى اَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوْا يٰمُوْسَى اجْعَلْ لَّنَآ اِلٰهًا كَمَا لَهُمْ
اٰلِهَةٌ ۭ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ۝١٣٨ اِنَّ هٰٓؤُلَاۗءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ
فِيْهِ وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٣٩ قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْكُمْ
اِلٰهًا وَّهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝١٤٠ وَاِذْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ
فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْۗءَ الْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَ
يَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ۭ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَاۗءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝١٤١ ع
وَوٰعَدْنَا مُوْسٰى ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً وَّاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ
مِيْقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوْسٰى لِاَخِيْهِ
هٰرُوْنَ اخْلُفْنِيْ فِيْ قَوْمِيْ وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ
الْمُفْسِدِيْنَ ۝١٤٢ وَلَمَّا جَاۗءَ مُوْسٰى لِمِيْقَاتِنَا وَكَلَّمَهٗ رَبُّهٗ ۙ قَالَ
رَبِّ اَرِنِيْٓ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ۭ قَالَ لَنْ تَرٰىنِيْ وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى
الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ تَرٰىنِيْ ۚ فَلَمَّا تَجَلّٰى
رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّخَرَّ مُوْسٰى صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ اَفَاقَ
قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝١٤٣

منزل ٢

138. మేము ఇస్రాయీలీయులను సముద్రము దాఁటింపఁగా విగ్రహములను పూజించునట్టి జనులయొద్దకు వారు వచ్చిరి. ఓ మూసా! వీరి విగ్రహములవలె నొక విగ్రహము మాకొఱకు నిర్మింపుము" అని పలుకసాగిరి. మూసా "నిశ్చయముగ మీరు పామర జనులుగా నున్నారు. 139. వీరాచరించునది నాశమగును. వీరు చేయునది తప్పు" అని పలికెను. 140. "ఏమి? దేవుని వదలి వేఱు దేవునిని మీకొఱకు నేను కోరవలయునా! అతఁడే సర్వజనుల కంటె మీకు ఘనత నొసంగెను" అని మూసా పలికెను. 141. ఫిరౌను జాతివారలు మీకుమారులను చంపి మీ కుమార్తెలను సజీవులఁగ నుంచుచు మీకు ఘోరబాధలు గలిగించుచుండఁగ మేము మిమ్ము రక్షించిన దానిని స్మరింపుఁడు. ఇది మీ ప్రభువు వలన మీకు గొప్ప పరీక్ష. 142. మేము మూసాకు ముప్పది రాత్రుల వాగ్దానము చేసితిమి. పది రాత్రులు హెచ్చుగాఁజేసి దానిని పూర్తిచేసితిమి. కావున అతని ప్రభువుయొక్క గడువు నలువది రాత్రులు పూర్తిగ నాయెను. మూసా తన సహోదరుఁడగు హారూనుతో "నీవు నాకు బదులుగ నా జనులయొద్ద ఉండి సవరించుచుండుము. దుష్టుల మార్గము ననుసరింపకుము" అని పలికెను. 143. మూసా మేము నియమించిన కాలమునకు రాఁగా అతని ప్రభువు అతనితో మాటలాడెను. మూసా "ఓనా ప్రభువా! నీవు నాకు అగుపడుము. నేను నిన్ను చూచెదను" అని పలుకఁగా 'నీవు నన్ను చూడలేవు. కాని పర్వతమువైపు చూడుము. అది తన స్థానమున నిలిచినచో నన్ను చూచెదవు' అని దేవుఁడు పలికెను. ఆ పిదప అతని ప్రభువు పర్వతముపై ప్రకాశింపఁగా దానిని తునుకలు తునుకలుగఁజేసివేసెను. మూసా తెలివి తప్పి పడిపోయెను. పిదప తెలివినొంది "ఓ ప్రభువా! నీవు పరమపవిత్రుఁడవు. నిన్ను క్షమాపణ వేడుకొనుచున్నాడను. అందఱికంటె ముందు నేను విశ్వాసము వహించితిని" అని పలికెను.

144. ఖాల-యా-మూసా-ఇన్నిస్-తఫైతుక-అలన్నాసి-బి-రిసాలాతీ-వ-బి-కలామీ-ఫఖుజ్-మా-ఆతై-తుక-వ-కుమ్-మినష్-షాకిరీన్-145. వ-కతబ్నా-లహూ-ఫిల్-అల్-వాహి-మిన్‌కుల్లి-షైఇన్-మౌ-ఇజతన్-వ-తఫ్-సీలల్-లికుల్లి-షైఇన్-ఫ-ఖుజ్‌హా-బి-ఖువ్వతిన్-వా-ముర్-ఖౌమక-యాఖుజూ-బి-అహ్-సనిహా. స-ఉరీకుమ్-దారల్-ఫాసిఖీన్. 146. స-అస్-రిఫు-అన్-ఆయాతి-యల్-లజీన-యతకబ్బరూన-ఫిల్-అర్జి-బిగైరిల్-హఖ్ఖి-వఇన్-యరౌ-కుల్ల-ఆయతిల్-లాయూమినూ-బిహా-వఇన్-యరౌ-సబీ-లర్-రుష్‌ది-లా-యత్-తఖిజూహు-సబీలన్-వఇన్-యరౌ-సబీలల్-గయ్యి-యత్-తఖిజూహు-సబీలన్. జాలిక-బి-అన్నహుమ్-కజ్-జబూ-బిఆయాతినా-వ-కానూ-అన్‌హా-గాఫిలీన్. 147. వల్లజీన-కజ్-జబూ బి-ఆయాతినా-వ-లిఖా-ఇల్-ఆఖిరతి-హబితత్-అత్-మాలుహుమ్-హల్-యుజ్-జౌన-ఇల్లా-మా-కానూ-యత్-మలూన్. 148. వత్-తఖజ-ఖౌము-మూసా-మింబత్-దిహీ-మిన్-హులియ్యి-హిమ్-ఇజ్-లన్-జసదల్-లహూ-ఖువారున్. అలమ్-యరౌ-అన్నహూ-లా-యు-కల్లిము-హుమ్-వలా-యహ్-దీహిమ్-సబీలన్-ఇత్-తఖ-జూహు-వకానూ-జాలి-మీన్. 149. వలమ్మా-సుఖిత-ఫీ-ఐదీ-హిమ్-వ-రఔ-అన్న-హుమ్-ఖద్-జల్లూ-ఖాలూ-ల ఇల్-లమ్-యర్-హమ్నా-రబ్బునా-వ-యగ్-ఫిర్-లనా-ల-నకూనన్న-మినల్-ఖాసిరీన్. 150. వలమ్మా-రజఅ-మూసా-ఇలా-ఖౌమిహీ-గజ్‌బాన-అసి-ఫన్-ఖాల-బీ-సమా-ఖ-లఫ్-తుమూ-నీ-మిమ్-

قَالَ يٰمُوسٰىٓ اِنِّى اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلٰتِىْ وَ
بِكَلَامِىْ ۖ فَخُذْ مَآ اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
لَهٗ فِى الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَىْءٍ مَّوْعِظَةً وَّتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ
شَىْءٍ ۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّاْمُرْ قَوْمَكَ يَاْخُذُوْا بِاَحْسَنِهَا ۚ
سَاُورِيْكُمْ دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِىَ الَّذِيْنَ
يَتَكَبَّرُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ
لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۚ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۚ
وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الْغَىِّ يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۚ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
بِاٰيٰتِنَا وَلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوْسٰى مِنْ بَعْدِهٖ مِنْ
حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ ۚ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهٗ لَا يُكَلِّمُهُمْ
وَلَا يَهْدِيْهِمْ سَبِيْلًا ۘ اِتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا
سُقِطَ فِىْٓ اَيْدِيْهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا ۙ قَالُوْا لَئِنْ
لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾

وقف لازم

منزل ٢

144. మూసా! ప్రజలందఱిలోను నీకు నాసందేశము నిచ్చి నీతో మాటలాడి నిన్ను ఎన్నుకొంటిని. కావున నేను నీ కొసంగిన దానిని గైకొని కృతజ్ఞుఁడవగుము అని దేవుఁడుపలికెను. 145. మేముమూసా కొఱకు పలకలలో సర్వ విధములైన బోధలను అన్ని విషయములకు వివరమును వ్రాసితిమి. కావున వానిని గట్టిగా పట్టుకొనుము. అందలి చాల ఉత్తమములైన ధర్మములను గ్రహించునట్లు నీ జనులను ఆజ్ఞాపింపుము. సమీపముననే అవిధేయుల నివాసము మీకు చూపెదను. 146. అన్యాయముగా భూమిపై గర్వము వహించు వారిని నా సూచనల నుండి మరలింతును. వారు అన్ని సూచనలను చూచినను వానిని విశ్వసింపరు. వారు ధర్మమార్గమును చూచినచో దాని మార్గముగ గ్రహింపరు. వారు, అధర్మ మార్గమును చూచినచో దానిని మార్గముగ గ్రహింతురు. అది ఎందుకన వారు మా సూచనలను తిరస్కరించి వానిని లక్ష్యము చేయకుండిరి. 147. ఎవరు మా సూచనలను, పరలోక దర్శనమును నమ్మక తిరస్కరించిరో వారి కర్మలు వృథా ఆయెను. వారు తాము చేయుచున్న కర్మల ఫలితమే పొందుదురు. 148. మూసా జనులు ఆతని పిదప తమ నగలతో నొక యావుదూడ విగ్రహమును చేసిరి. అందు శబ్దముండెను. ఏమి అది వారితో మాటలాడుట లేదనియు వారికి మార్గము కూడ చూపట లేదనియు వారు చూడలేదా! వారు దానిని దేవునిఁగాఁజేసికొని, దుర్మార్గులైరి. 149. పశ్చాత్తాపపడి తాము మార్గము తప్పితిమని తెలిసికొని నపుడు "మాప్రభువు మమ్ము కరుణించి క్షమింపకున్నచో మేము తప్పక నాశమునొందిన వారలమగుదు" మని చెప్పసాగిరి.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا
خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ
وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ
اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَ
لَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَ
أَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا ع
الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا
مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾
وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ ۖ وَفِي نُسْخَتِهَا
هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ
قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ
لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ
مِنَّا ۖ إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن
تَشَاءُ ۖ أَنتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

బత్‌దీ-అ-తజిల్తుమ్-అమ్ర-రబ్బికుమ్-వఅల్-ఖల్-అల్-వాహ-వ-అఖజ-బి-రాసి-అఖీహి-యజుర్రుహూ-ఇలైహి-ఖా-లబ్న-ఉమ్మ-ఇన్నల్-ఖౌ-మస్-తజ్-అఫూనీ-వ-కాదూ-యఖ్-తులూ-ననీ-ఫలా-తుష్-మిత్-బియల్-అఅ్-దాఅ-వలా-తజ్-అల్నీ-మతల్-ఖౌమిజ్-జాలిమీన్. 151. ఖాల-రబ్బిగ్-ఫిర్లీ-వ-లిఅఖీ-వ-అద్-ఖిల్నా-ఫీ-రహ్మతిక-వ-అన్త-అర్-హముర్-రాహిమీన్-152. ఇన్నల్లజీనత్-తఖజుల్-ఇజ్ల-స-యనాలు-హుమ్-గజబుమ్-మిర్-రబ్బిహిమ్-వ-జిల్లతున్-ఫిల్-హయాతిద్-దున్యా-వ-కజాలిక-నజ్-జిల్-ముఫ్-తరీన్. 153. వల్-లజీన-అమిలుస్-సయ్యి-ఆతి-సుమ్మ-తాబూ-మింబఅ్-దిహా-వ-ఆమనూ-ఇన్న-రబ్బక-మింబఅ్-దిహా-ల-గఫూరుర్-రహీమ్. 154. వలమ్మా-సకత-అమ్-మూ-సల్-గజబు-అఖజల్-అల్-వాహ-వఫీ-నుస్-ఖతిహా-హుదన్-వ-రహ్మతుల్-లిల్-లజీన-హుమ్-లి-రబ్బిహిమ్-యర్-హబూన్. 155. వఖ్‌తార-మూసా-ఖౌ-మహూ-సబ్-ఈన-రజు-లల్-లి-మీఖాతినా-ఫలమ్మా-అఖ-జత్-హుముర్-రజ్ఫ-తు-ఖాల-రబ్బి-లౌ-షిత-అహ్-లక్-తహుమ్-మిన్-ఖబ్లు-వ-ఇయ్యాయ-అతుహ్-లికునా-బిమా-ఫఅ-లస్-సుఫ-హాఉ-మిన్నా-ఇన్-హియ-ఇల్లా-ఫిత్-నతుక-తుజిల్లు-బిహా-మన్-తషాఉ-వ-తహ్‌దీ-మన్-తషాఉ-అన్త-వలియ్యునా-ఫగ్-ఫిర్-లనా-వర్ హమ్నా-వ-అన్త-ఖైరుల్-గాఫిరీన్.

150. మూసా తనజనులయొద్దకు వచ్చినపుడు కోపముతో నిండి చింతించుచుండెను. నేను వెళ్ళిన పిదప మీరు ఆచరించినది చాల చెడ్డది. మీ ప్రభువు నాజ్ఞను గూర్చి యెందులకు తొందర పడితిరి అని మూసా పలికెను. పలకలను పడవేసి తనసహోదరుని తలపట్టి తనవైపునకు లాగసాగెను. అపుడు "ఓ నా తల్లి కుమారుఁడా! జనులు నన్ను బలహీనునిఁగ నెంచి చంపనుండిరి. శత్రువులునన్ను గూర్చినవ్వునట్లు చేయకుము. నేను పాపులవర్గమునకు చేరిన వాఁడనని తలంపకుము" అని హారూను పలికెను. 151. "ఓనాప్రభువా! నన్ను నాసహోదరునిక్షమింపుము. మమ్మునీకరుణకు పాత్రులను జేయుము. నీవు అందరికంటే నధికముగా కరుణించువాఁడవు" అని మూసా పలికెను. 152. ఎవరు ఆవుదూడను దేవునిఁగా చేసికొనిరో వారికి వారి ప్రభువు నుండి కోపమును ఇహలోక జీవనమందు అవమానమును లభించును. ఇట్లే అసత్యములు కల్పించు వారిని శిక్షింతుము. 153. ఎవరు పాపకార్యములు చేసిన పిదప క్షమాపణ వేఁడుకొని విశ్వసింతురో వారిని, తప్పక నీ ప్రభువు క్షమించు వాఁడు కరుణించు వాఁడు. 154. మూసా కోపము శాంతింపఁగా ఆతఁడు పలకల నెత్తి కొనెను. ఎవరు తమ ప్రభువునకు భయపడుదురో వారికి సన్మార్గమును కరుణయుఁ గలవు. అని అందు వ్రాయఁబడి యుండెను. 155. మేము నియమించిన గడువుకొఱకు మూసా తన జనులలో డెబ్బది మంది నెన్నుకొనెను. ఆ పిదప వారిని భూకంపము ఆవరింపఁగా "ఓ నా ప్రభువా! నీవు కోరియుండినచో వారిని నన్నును ఇంతకుపూర్వమే నశింపఁచేసియుందువు. మా జనులలోని మూఢులు గావించిన పనికి మమ్ము నశింపఁచేయుదువా! ఇదంతయు నీ పరీక్ష. అందు నీవు కోరిన వారిని మార్గము తప్పింతువు. కోరిన వారికి సన్మార్గము చూపెదవు. నీవు మా రక్షకుఁడవు. కావున మమ్ము క్షమించి కరుణింపుము. నీవే అందఱి కంటె బాగుగా క్షమించు వాఁడవు.

156. వక్-తుబ్-లనా-ఫీ-హా-జీహిద్-దున్యా-హస-నతన్-
వఫిల్-ఆఖిరతి-ఇన్నా-హుద్నా-ఇలైక-ఖాల-అజాబీ-
ఉసీబు-బిహీ-మన్-అషాఉ-వ-రహ్మతీ-వసిఅత్-కుల్ల-
షైఇన్-ఫస-అక్-తుబుహా-లిల్-లజీన-యత్త-ఖూన-వ-
యూతూ-నజ్-జకాత-వల్-లజీన-హుమ్-బి-ఆయాతి నా
యూమినూన్. 157. అల్-లజీన-యత్-తబి-ఊనర్-రసూ-
లన్-నబి-య్యల్-ఉమ్మి-యల్-లజీ-యజి-దూనహూ-
మక్తూ-బన్-ఇన్దహుమ్-ఫిత్-తౌరాతి-వల్-ఇన్‌జీలి-యా-
మురుహుమ్-బిల్-మఅ్-రూఫి-వ-యన్-హా-హుమ్-
అనిల్-మున్-కరి-వ-యుహిల్లు-లహు-ముత్-తయ్యి-
బాతి-వ-యుహర్రిము-అలై హి-ముల్-ఖబా-ఇస-
వయజఉ-అన్-హుమ్-ఇస్-రహుమ్-వల్-అగ్-లా-లల్లతీ-
కానత్-అలై హిమ్. ఫల్-లజీన-ఆమనూ-బిహీ-వ-
అజ్‌జరూహు-వ-నస-రూహు-వత్-తబ-ఉన్-నూరల్-
లజీ-ఉన్-జీల-మఅహూ-ఉలా-ఇక-హుముల్-ముఫ్-
లిహూన్. 158. ఖుల్-యా-అయ్యు-హన్నాసు-ఇన్నీ-రసూ-
లుల్లాహి-ఇలై కుమ్-జమీ-అనిల్-లజీ-లహూ ముల్-
కుస్-సమావాతి-వల్-అర్‌జి-లా-ఇలాహ-ఇల్లా-హువ-
యుహ్-యీ-వ-యుమీతు-ఫ-ఆమినూ-బిల్లాహి-వ-
రసూలి-హిన్-నబి-య్యిల్-ఉమ్మి-య్యిల్-లజీ-
యూమిను-బిల్లాహి-వ-కలి-మాతిహీ-వత్-తబిఊహు-
లఅల్లకుమ్-తహ్-తదూన్. 159.వ-మిన్-ఖౌమి-మూసా-
ఉమ్మతున్-యహ్-దూన-బిల్-హఖ్‌ఖి-వ-బిహీ-యఅ్-
దిలూన్.

قال الملاء ٩ ١٧١ الاعراف ٧

وَاكْتُبْ لَنَا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا
هُدْنَآ اِلَيْكَ ۭ قَالَ عَذَابِيْٓ اُصِيْبُ بِهٖ مَنْ اَشَاۗءُ ۚ وَرَحْمَتِيْ
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۭ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ وَيُؤْتُوْنَ
الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٥٦﴾ اَلَّذِيْنَ
يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِيْ يَجِدُوْنَهٗ مَكْتُوْبًا
عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ يَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ
وَيَنْهٰىهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَـبٰۗىِٕثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلٰلَ الَّتِيْ كَانَتْ
عَلَيْهِمْ ۭ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَعَزَّرُوْهُ وَنَصَرُوْهُ وَ
اتَّبَعُوا النُّوْرَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ ۙ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٥٧﴾
قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّىْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيْعَۨا
الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ
وَيُمِيْتُ ۠ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِيْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٨﴾ وَ
مِنْ قَوْمِ مُوْسٰٓى اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٥٩﴾

منزل ٢

156. ఇహలోకమందును పరలోకమందును మాకొఱకు మేలు వ్రాయుము. నిశ్చయముగ మేము నీవంకకు
తిరిగితిమి" అని మూసా పలికెను. నేనుకోరిన వారికి నాశిక్ష విధింతును. నాకరుణ సర్వమును వ్యాపించియున్నది.
కావున ఎవరు భయపడి జకాతు చెల్లించుచు మాసూచనలను విశ్వసింతురో వారికొఱకు దానిని వ్రాయుదునని
దేవుఁడు పలికెను. 157, తమయొద్దనున్న తౌరాతు ఇన్జీలు అనెడి గ్రంథములలో ఏ ఉమ్మీ ప్రవక్తను గూర్చి లిఖింపఁబడి
యుండుటను వారు కనుఁగొనుచున్నారో యాతనిని అనుసరించువారి కొఱకు కరుణను లిఖింతురు. అతఁడు వారికి
ధర్మమును బోధించుచు అధర్మమును నిషేధించుచున్నాఁడు. పవిత్రములైన వస్తువులను వారి కొఱకు
ధర్మములైనవిగాఁజేయుచున్నాఁడు. అపవిత్రములను వారికి నిషేధించుచున్నాఁడు. వారిపై నున్న భారములను
నిర్బంధనములను తొలఁగించు చున్నాఁడు. కావున ఎవరు ఆతని విశ్వసించి సన్మానించి తోడుపడి ఆతనితో పంపఁబడిన
జ్యోతి ననుసరింతురో వారే మోక్షము పొందువారు. 158. ఓ జనులార! ఆకాశములోను, భూమిలోను ఎవరి ప్రభుత్వము
గలదో అట్టి దేవుని ప్రవక్తగా నేను మీయందఱి యొద్దకు వచ్చియున్నాఁడను. అతఁడు దప్ప వేఱు దేవుఁడు లేఁడు.
అతఁడు ప్రాణము పోయువాఁడు. చావునిచ్చువాఁడు. కావున మీరు దేవుని, ఆతని ఉమ్మీ ప్రవక్తను విశ్వసింపుఁడు.
ఆ ప్రవక్త దేవునియందును ఆతని సర్వ వాక్యములందును విశ్వాసము గలవాఁడు. మీరు సన్మార్గము పొందుటకై
ఆతని ననుసరింపుఁడు అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 159. మూసా జనులలో కొందఱు ప్రజలకు సత్యమతము
ననుసరించి మార్గము చూపువారును దాని ననుసరించి న్యాయము చేయువారును గలరు.

160. వఖత్తే-త్-నా-హుముస్-నతై-అష్-రత-అస్బాతన్-
ఉమ-మన్-వ-ఔ-హైనా-ఇలా-మూసా-ఇజిస్-తస్-ఖాహు-
ఖౌము-హూ-అనిజ్-రిబ్-బి-అసాకల్-హజర-ఫమ్బ-
జసత్-మిన్-హుస్-నతా-అష్-రత-ఐనన్, ఖద్-అలిమ-
కుల్లు-ఉనాసిమ్-మష్రబహుమ్-వ-జల్-లల్నా-
అలైహిముల్-గమామ-వ-అన్-జల్నా-అలై-హిముల్-
మన్న-వస్-సల్వా-కులూ-మిన్-తయ్యి-బాతి-మా-
రజఖ్నాకుమ్-వ-మా జ-లమూనా-వ-లాకిన్-కానూ-అన్-
ఫుసహుమ్-యజ్-లిమూన్. 161. వ-ఇజ్-ఖీల-లహుముస్-
కునూ-హాజిహిల్-ఖర్యత-వ-కులూ-మిన్హా- హైసు-
షితుమ్-వ-ఖూలూ-హిత్-తతున్-వద్-ఖులుల్-బాబ-
సుజ్-జదన్-నగ్-ఫిర్-లకుమ్-ఖ-తీ-ఆతికుమ్-స--
నజీదుల్-ముహ్-సినీన్. 162.ఫ-బద్ద-లల్-లజీన-
జలమూ-మిన్హుమ్-ఖౌలన్-గైరల్-లజీ-ఖీల-లహుమ్-
ఫ-అర్-సల్నా-అలైహిమ్-రిజ్జమ్-మినస్-సమాఇ-బిమా-
కానూ-యజ్-లిమూన్. 163. వస్-అల్-హుమ్-అనిల్-
ఖర్యా-తిల్-లతీ-కానత్-హాజి-రతల్-బహ్రి-ఇజ్-యత్-
దూన-ఫిస్-సబ్తి-ఇజ్-తాతీ-హిమ్-హీతా-నుహుమ్-యౌమ-
సబ్-తిహిమ్-షుర్ర-అన్-వ-యౌమ-లాయస్-బితూన-లా-
తాతీహిమ్-కజా-లిక-నబ్లూహుమ్-బిమా-కానూ-యఫ్-
సుఖూన్. 164. వ-ఇజా-ఖాలత్-ఉమ్మ-తుమ్-మిన్-హుమ్-
లిమ-తఇజూన-ఖౌమ-నిల్లాహు-ముహ్-లికుహుమ్-ఔ-
ముఅజ్-జిబుహుమ్-

قال الملاٰ ٩ ١٧٢ الاعراف ٧

وَقَطَّعْنٰهُمُ اثْنَتَیْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ؕ وَاَوْحَیْنَاۤ اِلٰی
مُوْسٰۤی اِذِ اسْتَسْقٰىهُ قَوْمُهٗۤ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۚ
فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَیْنًا ؕ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ ؕ وَظَلَّلْنَا عَلَیْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَیْهِمُ
الْمَنَّ وَالسَّلْوٰی ؕ كُلُوْا مِنْ طَیِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَ
مَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْۤا اَنْفُسَهُمْ یَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٠﴾ وَاِذْ قِیْلَ
لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْیَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا حَیْثُ
شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ
لَكُمْ خَطِیْٓــٰٔتِكُمْ ؕ سَنَزِیْدُ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ
الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَیْرَ الَّذِیْ قِیْلَ لَهُمْ
فَاَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا
یَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٢﴾ ع وَسْــَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْیَةِ الَّتِیْ كَانَتْ
حَاضِرَةَ الْبَحْرِ ۘ اِذْ یَعْدُوْنَ فِی السَّبْتِ اِذْ تَاْتِیْهِمْ
حِیْتَانُهُمْ یَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَّیَوْمَ لَا یَسْبِتُوْنَ ۙ لَا
تَاْتِیْهِمْ ۛۚ كَذٰلِكَ ۛۚ نَبْلُوْهُمْ بِمَا كَانُوْا یَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٣﴾

منزل ٢

160. వారిని పం(డెండు పెద్ద పెద్ద కుటుంబములుగ వేర్వేఱుగా(జేసితిమి. మూసా జనులు అతనిని నీళ్లు
అడుగ(గా ఓ మూసా! నీ చేతికఱ్ఱతో ఈ రాతిని గొట్టుము అని మేము మూసాను ఆజ్ఞాపించితిమి. అపుడు ఆ
బండనుండి పం(డెండు ఊటలు (పవహింపసాగెను. (పతి కుటుంబము తమ నీళ్లు (తాగు చోటు కను(గొనెను.
మేము వారిపై మేఘముల నీడను కల్పించితిమి. మఱియు వారి కొఱకు మన్న సల్వాలను దింపితిమి. మేము మీ
కొసంగిన పవి(తములైన వస్తువులను తిను(డు అని పలికితిమి. వారు మా కేమియు నష్టము చేయలేదు. కాని వారు
తమకు తామే నష్టము చేసికొనుచుండిరి. 161. మీరు ఈ పురములో బసచేయు(డు. అందు మీరు కోరినచోట
తిను(డు. మమ్ము రక్షింపుము అని పలుకు(డు. సాష్టాంగ పడుచు ద్వారమున (పవేశింపు(డు. మేము మీ పాపములను
క్షమింతుము. సత్కార్యములు చేయువారికి హెచ్చుగా నొసంగుదుము అని వారికి అజ్ఞ కా(గా, 162. వారిలో
దుర్మార్గులైనట్టివారు తమకు(జెప్ప(బడిన మాటను వేఱుమాటగా మార్చివేసిరి. కావున వారు చేయుచున్న
దుష్టత్వములకు వారిపై ఆకాశమునుండి బాధను పంపితిమి. 163. సము(దతీరమునందున్న పురమును గూర్చి ఓ
(పవక్త! యూదుల నడుగుము. అచ్చట వారు శనివారమునా(టి ధర్మము నతి(కమించుచుండిరి. శనివారమునా(డు
చే(పలు వారియొద్దకు నీటి పైననే వచ్చుచుండెను. శనివారము కానిదినమున వారియొద్దకు చే(పలు రాకుండెను.
అట్లు వారు అవిధేయత గలిగియున్నందున మేము వారిని పరీక్షించితిమి. 164. వారిలో కొందఱు జనులు, దేవు(డు
ఎవరిని నశింప(జేయనున్నా(డో లేదా కఠినముగ శిక్షింపనున్నా(డో వారికి మీరేల బోధింతురు అని పలుక(గా "మీ

అజాబన్-షదీదన్-ఖాలూ-మఅ్-జిరతన్-ఇలా-రబ్బికుమ్-
వ-ల-అల్లహుమ్. యత్-తఖూన్.165. ఫలమ్మా-నసూ-
మా-జుక్కిరూ-బిహీ-అన్-జైనల్-లజీన-యన్-హౌన-
అనిస్-సూఇ-వ-అఖజ్-నల్-లజీన-జలమూ-బి-
అజాబిమ్ బఈసిమ్-బిమా-కానూ-యఫ్-సుఖూన్. 166.
ఫలమ్మా-అతౌ-అమ్మా-నుహూ-అన్హు-ఖుల్నా-లహుమ్-
కూనూ-ఖిర-దన్-ఖాసిఈన్. 167. వ-ఇజ్-తఅజ్-జన-
రబ్బుక-లయబ్-అసన్న-అలై-హిమ్-ఇలా-యౌమిల్-
ఖియామతి-మన్-యసూముహుమ్-సూఅల్-అజాబి.
ఇన్న-రబ్బుక-లసరీఉల్-ఇఖాబి-వఇన్నహూ-ల-గఫూరుర్-
రహీమ్. 168. వ-ఖత్-తఅ్-నాహుమ్-ఫిల్-అర్జి-
ఉమమమ్-మిన్-హుముస్-సాలి-హూన-వమిన్-హుమ్-
దూన-జాలిక-వ-బలౌ-నాహుమ్-బిల్-హస-నాతి-వస్-
సయ్యి-ఆతి-లఅల్ల-హుమ్-యర్-జిఊన్. 169. ఫ-ఖలఫ-
మిమ్బఅ్ది-హిమ్-ఖల్-ఫున్-వరిసుల్-కితాబ-యా-
ఖుజూన-అరజ-హాజల్-అద్నా-వ-యఖూలూన-స-
యుగ్-ఫరు-లనా-వఇన్-యాతి హిమ్-అరజుమ్-మిస్లు-
హూ-యా-ఖుజూహు-అలమ్-యూఖజ్-అలైహిమ్-
మీసాఖుల్-కితాబి-అల్-లా-యఖూలూ-అలల్లాహి-
ఇల్లల్-హఖ్ఖ-వ-దరసూ-మా-ఫీహి. వద్-దారుల్-
ఆఖిరతు-ఖైరుల్-లిల్-లజీన-యత్తఖూన్-అఫ-లా-
తఅ్ఖిలూన్-170. వల్-లజీన-యుమస్సికూన-బిల్-
కితాబి-వ-అఖా-ముస్-సేలాత-ఇన్నా-లా-నుజీఉ-అజ్రల్-
ముస్లిహీన్.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ۙ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ
مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا
قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا ۖ
مِّنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَبَلَوْنَاهُم بِالْحَسَنَاتِ
وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا
الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ ۚ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِم مِّيثَاقُ
الْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۗ وَالدَّارُ
الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

ప్రభువు నొద్ద మాపై నింద లేకుండుటకును, వారు భయభక్తులు వహించుటకును" అని వారు పలికిరి. 165.
పిదప వారు తమకు బోధింపఁబడిన దానిని మఱచిపోఁగా పాపకార్యములను నిషేధించుచుండిన వారిని రక్షించితిమి.
పాపులు అవిధేయత గలిగియున్నందున వారికి కఠిన శిక్ష విధించితిమి. 166. పిదప వారు తమకు నిషేధింపఁబడిన
దానిలో మితిమీఱిపోవుచుండఁగా "మీరు నీచములైన కోఁతులు కండు" అని వారినిఁగూర్చి పలికితిమి.
167."తుదిదినము వఱకును నీప్రభువు యూదులకు కఠిన బాధలు పెట్టునట్టివారిని వారిపైకి పంపుచుందును"
అని తెలిపిన విషయమును స్మరింపుము. నిశ్చయముగ నీప్రభువు శీఘ్రమే. శిక్షించువాఁడు. అతఁడు క్షమించువాఁడు
కరుణించువాఁడు. 168. మేము ఇస్రాయీలియులను వేర్వేఱు తెగలుగ భువిలోఁ జేసితిమి, వారిలో కొందఱు
సన్మార్గులుగ నున్నారు. మఱికొందఱు దుర్మార్గులుగ నున్నారు. వారు (సన్మార్గమునకు) మరలుటకు మేము వారిని
సౌఖ్యములతో కష్టములతో పరీక్షించితిమి. 169. ఆపిదప వారి తరువాత అయోగ్యులు వారి స్థానమునకు వచ్చి
గ్రంథమునకు వారసులైరి. వారు ఈ తుచ్ఛ జీవితము యొక్క సొత్తులను తీసికొనుచున్నారు. వారు మేము
క్షమింపబడుదుము అని పలుకుదురు. ఇటువంటి సొత్తు తిరిగి వారికి లభించినచో దానిని తీసికొందురు. దేవుని
విషయమున సత్యము తప్ప వేఱుమాట పలుకఁగూడదు అని గ్రంథములో నున్నట్టి యొడంబడిక వారినుండి
తీసికొనఁబడలేదా! వారు అందున్న దానిని పఠించియున్నారు. భయభక్తులు గలవారికి పరలోక నివాసము మేలైనదని
ఏల మీరు గ్రహింపరు? 170. ఎవరు గ్రంథమును స్థిరముగా ననుసరించుచు నమాజును స్థిరముగా సలుపుదురో
అట్టి సత్కార్యపరుల పుణ్యఫలితమును వ్యర్థపఱుపము.

171. వ-ఇజ్-నతఖ్-నల్-జబల-ఫౌఖ-హుమ్-కఅన్నహూ-
జుల్లతున్-వ-జన్నూ-అన్నహూ-వాఖి-ఉమ్-బిహిమ్-
ఖుజూ-మా-ఆతై-నాకుమ్-బి-ఖువ్వ-తిన్-వజ్కురూ-
మాఫీహి-లఅల్ల-కుమ్-తత్త-ఖూన్. 172. వఇజ్-అఖజ-
ర బ్బుక-మింబనీ-ఆదము-మిన్-జుహూ-రిహిమ్-
జుర్రీయత-హుమ్-వ-అష్-హదహుమ్-అలా-అన్-
ఫుసిహిమ్-అలస్తు-బి-రబ్బి-కుమ్-. ఖాలూ-బలా-షహిద్నా-
అన్-తఖూలూ-యౌమల్-ఖియామతి-ఇన్నా-కున్నా-అన్-
హాజా-గాఫిలీన్. 173. ఔ-తఖూలూ-ఇన్నమా-అష్-రక-
ఆబాఉనా-మిన్-ఖబ్లు-వ-కున్నా-జుర్రి-యతమ్-మింబఅ్-
దిహిమ్-అఫ-తుహ్-లికునా-బిమా-ఫఅలల్-ముబ్-
తిలూన్. 174. వ-కజాలిక-నుఫస్-సిలుల్-ఆయాతి-వ-
లఅల్లహుమ్-యర్జిఊన్. 175. వత్-లు-అలైహిమ్-నబ-
అల్-లజీ-ఆతై-నాహు-ఆయాతినా-ఫన్-సలఖ-మిన్హా-
ఫ-అత్-బఅ-హుష్-షైతాను-ఫ-కాన-మినల్-గావీన్. 176.
వలౌ-షీనా-లర-ఫఅ్-నాహు-బిహా-వలా-కిన్నహూ-అఖ్-
లద-ఇలల్-అర్జి-వత్-తబఅ-హవాహు-ఫ-మసలు-హూ-
క-మసలిల్-కల్బి-ఇన్-తహ్-మిల్-అలైహి-యల్-హస్-
ఔ-తత్-రుక్హు-యల్-హస్-జాలిక-మసలుల్-ఖౌమిల్-
లజీన-కజ్జబూ-బి-ఆయాతినా-ఫఖ్-సుసిల్-ఖసస-
లఅల్ల-హుమ్-యత-ఫక్క-రూన్. 177. సాఅ-మసల-నిల్-
ఖౌముల్-లజీన-కజ్-జబూ-బి-ఆయాతినా-వ-అన్-
ఫుసహుమ్-కానూ-యజ్లి-మూన్. 178. మన్-
యహ్దిల్లాహు-ఫ-హువల్-ముహ్-తదీవమన్-యుజ్-
లిల్-ఫ-ఉలా-ఇక-హుమల్-ఖాసిరూన్

قال الملا ٩ ١٧٤ الاعراف ٧

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهٗ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ
خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٧١﴾ وَ
اِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَ
اَشْهَدَهُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۭ قَالُوْا بَلٰي ۚۛ شَهِدْنَا ۚۛ اَنْ
تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٧٢﴾ اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ
اَشْرَكَ اٰبَاۗؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا
بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْٓ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ
مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ
كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ۭ
ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٧٦﴾ سَاۗءَ مَثَلَا ۨ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ
فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٧٨﴾

منزل ٢

171. వారిపై కొండను కప్పువలె నుంచితిమి. అది తమపై పడును అని భయపడిరి. "మేము మీ కొసఁగిన దానిని స్థిరముగా పట్టుఁడు. మీరు భక్తిపరులగుటకై అందున్న దానిని జ్ఞాపకముంచుకొనుఁడు' అని చెప్పితిమి. 172. నీప్రభువు ఆదము సంతతి వీఁపులనుండి వారి సంతానమును బయలు పెట్టి వారి యాత్మలపై వారే కరారు చేయునట్లుగ చేసి "నేను మీ ప్రభువునుకానా" అని పలుకఁగ "ఎందుకుకావు. (నీవు మా ప్రభువవు). మేము కరారు చేసితిమి" అని పలికిరి. తీర్పుదినము నందు దీని విషయము మాకు తెలియదని మీరు చెప్పకుండుటకును. 173. లేదా ఇంతకు పూర్వము మాతాత ముత్తాతలు సాటి కల్పించిరి. మేము వారి తరువాతి వారి సంతానము. కావున దుర్మార్గులు చేసినదానికై మమ్ము నశింపఁజేయుదువా అని మీరు పలుకకుండుటకును ఈ కరారు పుచ్చుకొంటిమి. 174. వారు (సన్మార్గమునకు) మఱలుటకు ఇట్లు మేము సూచనలు వివరించి తెలుపుచున్నారము. 175. ఓ ప్రవక్త! మేము ఒకనికి మా సూచనల నిచ్చితిమి. పిదప అతని వెంట సైతాను పడెను. కావున ఆతఁడు దుర్మార్గులతో చేరిపోయెను. అట్టివాని విషయము వారికిఁ దెలుపుము. 176. మేము ఇష్టపడియుండినచో ఆ సూచనల వలన వాని పదవిని ఉన్నతముగా జేసియుందుము. కాని యాతఁడు నేలవంక వ్రాలెను. మఱి తన కోరికలను వెంబడించెను. కావున వాని విషయము కుక్కవలె నున్నది. నీవు కుక్కపై బరువు వేసినను అది నాలుక బయటికి వ్రేలాడఁదీయును. లేదా వదలి పెట్టినను అది నాలుక బయటికి వ్రేలాడఁదీయును. అది మా సూచనలను తిరస్కరించిన వారి పోలిక. కావున వారు గమనించుటకై ఈ విషయములు వారికిఁ దెలుపుము. 177. మా సూచనలను తిరస్కరించుచు తమ యాత్మలకు నష్టమే చేసికొనుచుండిన వారి పోలిక చాల చెడ్డది. 178. దేవుడు ఎవరికి సన్మార్గము చూపునో వారే సన్మార్గులగుదురు. మఱెవరిని మార్గము తప్పించునో వారే నష్టము పొందు వారగుదురు.

179. వల-ఖద్-జరానా-లి-జహన్నమ-కసీరమ్-మినల్-
జిన్ని-వల్-ఇన్సి-లహుమ్-ఖులూ-బుల్-లాయఫ్-
ఖహూన-బిహా-వల-హుమ్-అఅ్-యునుల్-లాయుబ్-
సిరూన-బిహా-వల-హుమ్-ఆజా-నుల్-లాయస్-మ ఊన-
బిహా-ఉలా-ఇక-కల్-అన్-ఆమి-బల్-హుమ్-అజల్లు-
ఉలా-ఇక-హుముల్-గాఫిలూన్. 180. వ-లిల్లా-హిల్-
అస్మా-ఉల్-హుస్నా-ఫద్-ఊహు-బిహా-వ-జరుల్-లజీన-
యుల్-హిదూన-ఫీ-అస్మా-ఇహీ-స-యుజ్-జౌన-మా-
కానూ-యఅ్-మలూన్. 181. వ-మిమ్మన్-ఖలఖ్నా-
ఉమ్మతున్-యహ్-దూన-బిల్-హఖ్ఖి-వ-బిహీ-యఅ్-
దిలూన్. 182. వల్-లజీన-కజ్-జబూ-బి-ఆ-యాతినా-
స-నస్-తద్-రిజు-హుమ్-మిన్-హైసు-లాయఅ్-లమూన్.
183. వ-ఉమ్లీ-లహుమ్-ఇన్న-కై దీ-మతీన్. 184. అవ-
లమ్-యత-ఫక్కరూ-మా-బిసా-హిబిహిమ్-మిన్-జిన్నతిన్.
ఇన్-హువ-ఇల్లా-నజీరుమ్-ముబీన్. 185. అవ-లమ్-
యన్-జురూ-ఫీ-మల-కూతిస్-సమావాతి-వల్-అర్జి-వ-
మా-ఖల-ఖల్లాహు-మిన్-షై ఇన్-వ-అన్-అసా-అన్-
యకూన-ఖదిఖ్-తరబ-అజలు-హుమ్-ఫ-బి-అయ్యి-
హదీసిమ్-బఅ్‌దహూ-యూమినూన్. 186. మన్-యుజ్‌లి-
లిల్లాహు-ఫలా-హాదియ-లహూ-. వ-యజరు-హుమ్-
ఫీతుగ్యానిహిమ్-యఅ్-మహూన్. 187. యస్-అలూనక-
అనిస్-సాఅతి-అయ్యాన-ముర్-సాహా-ఖుల్-ఇన్నమా-
ఇల్ము-హా-ఇన్ద-రబ్బీ-లాయుజల్లీహా-లి-వఖ్-తిహా-ఇల్లా-
హువ. సఖు-లత్-ఫిస్సమా-వాతి-వల్-అర్జి-లా-తాతీ-
కుమ్-ఇల్లా-బగ్-తతన్-యస్-అలూనక-క-అన్నక-
హఫియ్యున్-అన్‌హా-ఖుల్-ఇన్నమా-ఇల్ముహా-ఇన్దల్లాహి-
వలా-కిన్న-అక్‌సరన్నాసి-లా-యఅ్-లమూన్.

قال الملا ٩ ١٧٥ الاعراف ٧

وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيْرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا
يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۡ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ۡ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا
يَسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿١٧٩﴾
وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا ۠ وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ
فِيْٓ اَسْمَآئِهٖ ؕ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ
يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٢﴾ وَاُمْلِيْ لَهُمْ ؕ اِنَّ كَيْدِيْ
مَتِيْنٌ ﴿١٨٣﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا ٜ مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ
مُّبِيْنٌ ﴿١٨٤﴾ اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ
اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۙ وَّاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَيِّ
حَدِيْثٍۢ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ ؕ وَ
يَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١٨٦﴾ يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ
مُرْسٰىهَا ؕ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ ۚ لَا يُجَلِّيْهَا لِوَقْتِهَآ اِلَّا هُوَ ؕ ثَقُلَتْ
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً ؕ يَسْئَلُوْنَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ
عَنْهَا ؕ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٧﴾

منزل ٢

179. జిన్నాతులలోను మానవులలోను చాలమందిని నరకము కొఱకు మేము పుట్టించి యున్నారము. వారికి హృదయము లున్నవి. కాని వానితో వారు గ్రహించుటలేదు. వారికి కన్నులున్నవి. కాని వానితో వారు చూచుటలేదు. వారికి చెవులున్నవి. కాని వానితో వారు వినుటలేదు. వారు పశువులవలె నున్నారు. వారు అంతకంటెను హెచ్చుగా మార్గము తప్పినవారుగా నున్నారు. వారే అజాగ్రత్తగా నున్నవారు. 180. దేవునికి మంచి పేర్లు గలవు. కావున మీరు ఆపేర్లతో అతనిని పిలువుఁడు. దేవుని పేర్ల విషయమున తప్పు త్రోవను పోవువారిని వదలిపెట్టుఁడు. తప్పక వారు తమ కర్మల ఫలితము పొందఁగలరు. 181. మేము పుట్టించిన జనులలో కొందఱు సత్యమతము (ఇస్లాము మతమును గురించి ప్రజలకు) మార్గము చూపుచు దాని ననుసరించియే న్యాయము చెప్పుచున్నారు. 182. ఎవరు మాసూచనలను తిరస్కరింతురో వారికి తెలియకుండఁగ తిన్నతిన్నగా మేము వారిని పట్టుదుము. 183. వారిని కొంతకాలము వదలి పెట్టుదును. నిశ్చయముగా నా యత్నము చాల స్థిరమైనది. 184. ఏమి? వారు తమతోఁబాటు ఉండువానికి పిచ్చిలేదని గమనింపలేదా! అతఁడు స్పష్టముగా భయబోధచేయువాడు. 185. ఏమి వారు భూమ్యాకాశములందలి ప్రభుత్వమును దేవుఁడు సృష్టించిన సర్వమును గమనింపలేదా. బహుశ వారి కాలము సమీపించి యుండుననేమో అను విషయమును గమనించి చూడలేదా! కావున వారు ఖురానును వదలి దీనిని విశ్వసింపఁగలరు. 186. దేవుఁడు ఎవరిని దారి తప్పించునో వారికి సన్మార్గము చూపువా రెవరును లేరు. వారు తమ దుర్గుణములో పడి దేవులాడునట్లుగ వారిని దేవుఁడు వదలిపెట్టును. 187. తుదిదినము వచ్చుకాల మెపుడు అని వారు నిన్ను అడగుచున్నారు. "అది నా ప్రభువునకు మాత్రమే తెలియును. అతఁడే దానిని దాని కాలమునకు సరిగ బయలుపఱచును. అది ఆకాశములలోను భూమిలోను చాల భారమైనది. మీపై అది అకస్మాత్తుగనే వచ్చును" అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. "నీకు తెలిసి యున్నట్లుగ వారు తుదిదినమును గూర్చి నిన్ను అడుగుచున్నారు. అది దేవునికి మాత్రమే తెలియును. కాని అది జనులలో పెక్కు మంది గ్రహింపరు" అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము.

188. ఖుల్-లా-అమ్లికు-లి-నఫ్సీ-నఫ్-అన్-వలా-జర్రన్-ఇల్లా-మాషా అల్లాహు. వలౌ-కున్తు-అత్-లముల్-గైబ-లస్-తక్-సర్తు-మినల్-ఖైరి-వ-మామస్-సనియస్-సూఉ-ఇన్-అనా-ఇల్లా-నజీరున్-వ-బషీరుల్-లిఖౌమిన్-యూమినూన్. 189. హువల్-లజీ-ఖలఖ-కుమ్-మిన్-నఫ్-సిన్-వాహిదతిన్-వ-జఅల-మిన్హా-జౌజహా-లి-యస్-కున-ఇలైహా-ఫలమ్మా-త-గష్-షాహా-హమలత్-హమ్లన్-ఖఫీ-ఫన్-ఫ-మర్రత్-బిహీ-ఫలమ్మా-అస్-ఖలద్-దఅ-వల్లాహ-రబ్బహుమా-లఇన్-ఆతై-తనా-సాలిహల్-లన-కూనన్న-మినష్-షాకిరీన్. 190. ఫలమ్మా-ఆతా-హుమా-సాలిహన్-జఅలా-లహూ-షుర-కాఅ-ఫీమా-ఆతాహుమా-ఫత-ఆలల్లాహు-అమ్మా-యుష్-రికూన్. 191. అ-యుష్-రికూన-మా-లా యఖ్-లుఖు షై-అన్-వ-హుమ్-యుఖ్-లఖూన్. 192. వలా-యస్-తతీఊన-లహుమ్-నస్రన్-వలా-అన్-ఫుసహుమ్-యన్-సురూన్. 193. వ-ఇన్-తద్-ఊహుమ్-ఇలల్-హుదా-లా-యత్-తబిఊకుమ్-సవాఉన్-అలైకుమ్-అ-దఔ-తుమూహుమ్-అమ్-అన్-తుమ్-సామితూన్. 194. ఇన్నల్-లజీన-తద్-ఊన-మిన్-దూనిల్లాహి-ఇబా-దున్-అమ్-సాలుకుమ్-ఫద్-ఊహుమ్-ఫల్-యస్-తజీబూ-లకుమ్-ఇన్-కున్తుమ్-సాదిఖీన్. 195. అ-లహుమ్-అర్-జులున్-యమ్-షూన-బిహా-అమ్-లహుమ్-ఐదిన్-యబ్-తిషూన-బిహా-అమ్-లహుమ్-అఅ్-యునున్-యుబ్-సిరూన-బిహా-అమ్-లహుమ్-ఆజానున్-యస్-మఊన-బిహా-ఖులిద్-ఊ-షురకా-అకుమ్-సుమ్మ-కీదూని-ఫలా తున్ జిరూన్.

قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۭ وَلَوْ
كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚ وَمَا مَسَّنِيَ
السُّوْٓءُ ۚ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِيْ
خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا ۚ
فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ
دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَىِٕنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٨٩﴾
فَلَمَّآ اٰتٰىهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَاۗءَ فِيْمَآ اٰتٰىهُمَا ۚ فَتَعٰلَى اللّٰهُ
عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٩٠﴾ اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿١٩١﴾
وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٢﴾ وَاِنْ
تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ ۭ سَوَاۗءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ
اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿١٩٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿١٩٤﴾ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ ۡ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ
بِهَآ ۡ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ ۡ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ
بِهَا ۭ قُلِ ادْعُوْا شُرَكَاۗءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿١٩٥﴾

188. దేవు(డు కోరునది తప్ప నేను నా యాత్మను మేలుగాని కీడుగాని చేసికొను అధికారము నాకు లేదు. నాకు "గుప్తము" (గైబు) తెలిసి యుండినచో నేను చాల మేళ్లు గ్రహించియుందును. ఏ కీడును నాకు(గలిగియుండదు. నేను విశ్వసించు జనులకు భయబోధ చేయువా(డను. సంతోష వార్త వినిపించువా(డను. అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 189. అత(డే మిమ్ము ఒక యాత్మనుండి పుట్టించెను. దాని నుండియే దాని జతను దాని సౌఖ్యమునకై పుట్టించెను. పిదప పురుషు(డు తన భార్యతో కలియ(గా ఆమె తేలికయైన భారము దాల్చెను. ఆమె దానితో తిరుగుచునుండెను. పిదప భారము. కా(గా వారిద్దఱు తమ ప్రభువగు దేవునిని "నీవు మాకు ఎట్టి లోపము లేని బిడ్డ నొసంగినచో తప్పక మేము నీకు కృతజ్ఞత చూపుదుము" అని వే(డుకొనిరి. 190. ఆ పిదప దేవు(డు వారికి లోపము లేని బిడ్డ నొసంగ(గా అందు వారు సాటికల్పింప సాగిరి. వారు సాటి కల్పించు దానికంటె దేవు(డు గొప్పవా(డు. 191. 192. ఒక వస్తువునైనను సృష్టింప(జాలక తామే సృష్టింప(బడుచున్నట్టి వారిని, వీరు దేవునికి సాటి కల్పించు చున్నారా! వీరు వారికి సహాయము చేయ(జాలరు. వీరు తమకు తామే సహాయము చేసికొనలేరు. 193 మీరు వారిని సన్మార్గమునకుపిలిచినచో వారు మిమ్ము అనుసరింపరు. మీరు వారిని పిలిచినను! లేదా మీరు ఊరకున్నను మీకు సమానమే! 194. మీరు దేవుని వదలి ఎవరిని పిలుచుచున్నారో వారు కూడా మీ వంటి మానవులే. మీరు వారిని పిలువు(డు. మీరు సత్యవంతులైనచో వారు మీ పిలుపునకు బదులు పలుకవలెను.195. ఏమి వారికి నడచుటకు కాళ్లున్నవా! లేదా వారికి పట్టుటకు చేతులున్నవా! లేదా వారికి, చూచుటకు కన్నులున్నావా! లేదా వారికి వినుటకు చెవులున్నవా! మీరు కల్పించిన దేవతలను పిలిచికొను(డు. పిదప నా విషయమున కుట్రలు పన్ను(డు. నాకు గడువు నొసంగకు(డు.

196. ఇన్న-వలియ్యి-యల్లాహుల్-లజీ-నజ్-జలల్ కితాబ
వహువ యత్‌వల్-లస్ సాలిహీన్. 197. వల్ లజీన-తద్-
ఊన-మిన్-దూనిహీ-లాయస్-తతీఊన-నస్-రకుమ్-వలా-
అన్-ఫుసహుమ్-యన్-సురూన్. 198. వ-ఇన్-తద్-
ఊహుమ్-ఇలల్-హుదా-లాయస్-మ ఊవ-తరాహుమ్-
యన్-జురూన-ఇలైక-వహుమ్-లా-యుబ్-సిరూన్. 199.
ఖుజిల్-అఫ్-వ-వా-ముర్-బిల్-ఉర్‌ఫి-వ-అత్-రిజ్-
అనిల్-జాహిలీన్. 200. వ-ఇమ్మా-యన్-జగన్నక-మినష్-
షైతాని-నజ్-గున్-ఫస్-తఇజ్-బిల్లాహి-ఇన్నహు-సమీఉన్
అలీమ్. 201. ఇన్నల్ల జీనత్ తఖౌ-ఇజా-మస్స-హుమ్-
తాఇఫుమ్-మినష్-షైతాని-తజక్-కరూ-ఫ-ఇజా-హుమ్-
ముబ్-సిరూన్. 202. వ-ఇఖ్-వా-నుహుమ్-యముద్దూ-
నహుమ్-ఫిల్-గయ్యి-సుమ్మ-లా-యుఖ్-సిరూన్-203. వ-
ఇజా-లమ్-తాతి-హిమ్-బి-ఆయతిన్-ఖాలూ-లౌ-లజ్-
తబైతహా-ఖుల్-ఇన్నమా-అత్-తబిఉ-మా-యూహా-
ఇలయ్యా-మిర్-రబ్బీ-హాజా-బసాఇరు-మిర్-రబ్బికుమ్-వ-
హుదన్-వ-రహ్-మతుల్-లి-ఖౌమిన్-యూమినూన్. 204.
వ-ఇజా-ఖురి-అల్-ఖుర్-ఆను-ఫస్-తమిఊ-లహూ-వ-
అన్-సితూ-లఅల్ల-కుమ్-తుర్-హమూన్. 205, వజ్‌కుర్-
రబ్బక-ఫీ-నఫ్‌సిక-తజర్రు-అన్-వఖీ-ఫతన్-వ-దూనల్-
జహ్‌రి-మినల్-ఖౌలి-బిల్-గుదువ్వి-వల్-ఆసాలి-వలా-
తకుమ్-మినల్-గాఫిలీన్. 206. ఇన్-నల్ల-జీన-ఇన్‌ద-
రబ్బిక-లా-యస్-తక్-బిరూన-అన్-ఇబా-దతిహీ-వ-
యుసబ్బిహూ-నహూ-వల-హూ-యస్-జుదూన్.

قال الملا ۹ ۱۷۷ الاعراف ۷

إِنَّ وَلِـۧيَّ اللّٰهُ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۹۶﴾
وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَكُمْ وَلَآ
اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿۱۹۷﴾ وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوْا ۭ
وَتَرٰىهُمْ يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿۱۹۸﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَاْمُرْ
بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۱۹۹﴾ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ
الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۰۰﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ
اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طٰۗىِٕفٌ مِّنَ الشَّيْطٰنِ تَذَكَّرُوْا فَاِذَا هُمْ
مُّبْصِرُوْنَ ﴿۲۰۱﴾ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُوْنَ ﴿۲۰۲﴾
وَاِذَا لَمْ تَاْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوْا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ۭ قُلْ اِنَّمَآ اَتَّبِعُ
مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ مِنْ رَّبِّيْ ۚ هٰذَا بَصَاۗىِٕرُ مِنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّ
رَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۲۰۳﴾ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ فَاسْتَمِعُوْا
لَهٗ وَاَنْصِتُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۲۰۴﴾ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ فِيْ نَفْسِكَ
تَضَرُّعًا وَّخِيْفَةً وَّدُوْنَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِّنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿۲۰۵﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيُسَبِّحُوْنَهٗ وَلَهٗ يَسْجُدُوْنَ ﴿۲۰۶﴾

منزل ۲

196. గ్రంథము పంపినట్టి దేవుఁడే నాకుసహాయుఁడు. అతఁడే భక్తులకు తోడుపడువాఁడు. 197. మీరు దేవుని వదలి ఎవరిని పిలుచుచున్నారో వారు మీకు సహాయము చేయఁజాలరు. తమకు తాము కూడా తోడుపడఁజాలరు. 198. మీరు వారిని సన్మార్గమునకు పిలిచినచో వారు ఏమియు వినరు, అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. వారు నీవైపు చూచునట్లుగ నీవు చూచెదవు. కాని వారు ఏమియు చూచుట లేదు. 199. క్షమించుచుండుము. ధర్మములను గూర్చి ఆజ్ఞాపించు చుండుము. మూఢులనుండి తొలఁగియుండుము. 200. సైతాను నుండి నీకు ప్రేరేపణ కలిగినచో నీవు దేవుని శరణువేఁడుము. నిశ్చయముగ అతఁడే సర్వము వినువాఁడు, సర్వము తెలిసినవాఁడు.201. భయభక్తులు గలవారికి సైతానునుండి కలఁతగలిగినచో వారు దేవుని స్మరింతురు. అపుడే వారికి జ్ఞానము గలుగు చున్నది. 202. సైతానులు తమ సహోదరులను దుర్మార్గమునకు లాగుకొని పోవుచుందురు. మరల వారు అందు కొఱఁతచూపరు. 203. నీవు వారియొద్దకు ఏదైన ఒక సూచన తీసికొని రానిచో నీవే స్వయముగా దాని నెందులకు కల్పించికొని తేలేదు అనివారు పలుకుదురు. నేను, నాప్రభువునుండి నాకు పంపఁబడు సందేశము ననుసరించువాఁడను. ఈ ఖురానులో విశ్వాసులకు మీ ప్రభువునుండి వచ్చిన అనేక సూచనలును, సన్మార్గమును, కరుణయుఁగలవు అని ఓ ప్రవకా! పలుకుము. 204. ఖురాను పఠింపఁ బడునపుడు. మీకు కరుణ కలుగుటకై మీరు దానిని చెవి యొగ్గి వినుచు నిశ్శబ్దముగా నుండుఁడు. 205. నీవు నీమనస్సునందు వినయముతోను భయముతోను నీప్రభువును ధ్యానింపుము. ఎక్కువ శబ్దముతో కాక కొద్దిశబ్దముతో ఉదయకాలమునను సాయంకాలమునను దేవుని స్మరింపుము. అజాగ్రత్తగానుండువారిలో చేరకుము. 206. నీ ప్రభువునొద్దనున్న వారు ఆతని ప్రార్థన విషయమున గర్వము వహింపరు. ఆతని పవిత్రతను కొనియాడుదురు. ఆతనికే సాష్టాంగ పడుదురు.

సూరయే అన్‌ఫాల్ మదనీ, రుకూ -10, ఆయతె(-75

బిస్మిల్లాహిర్రహ్మానిర్రహీమ్

1. యస్-అలూ-నక-అనిల్-అన్-ఫాలి-ఖులిల్-అన్-ఫాలు-లిల్లాహి-వర్రసూలి-ఫత్-తఖుల్లాహ-వఅస్-లిహూ-జాత-బైని-కుమ్-వ-అతీ-ఉల్లాహ-వ-రసూ-లహూ-ఇన్-కున్తుమ్-మూమినీన్. 2.ఇన్మ-మల్-మూమినూ-నల్-లజీన-ఇజా-జుకి-రల్లాహు-వ-జిలత్-ఖులూ-బుహుమ్-వ-ఇజా-తులి-యత్-అలైహిమ్ ఆయాతుహూ జాదత్ హుమ్ ఈమానన్ వతేలా-రబ్బి హిమ్-యత-వక్కలూన్. 3. అల్-లజీన-యుఖీమూనస్-సేలాత-వ-మిమ్మా-రజఖ్నా-హుమ్-యున్-ఫిఖూన్. 4. ఉలాఇక-హుముల్-మూమినూన-హేఖ్-ఖేన్-లహుమ్-దరజాతున్-ఇన్ద-రబ్బిహిమ్-వ-మగ్‌ఫిరతున్-వ-రిజ్-ఖున్-కరీమ్. 5. కమా-అఖ్-రజక-రబ్బుక-మిమ్-బైతిక-బిల్-హేఖ్‌ఖి-వ-ఇన్న-ఫరీఖమ్-మినల్-మూమినీన-లకారి-హూన్. 6. యుజాది-లూనక-ఫిల్-హేఖ్‌ఖి-బత్‌ద-మా-తబయ్యన-క-అన్నమా-యుసా-ఖూన-ఇలల్-మౌతి-వహుమ్-యన్‌జురూన్. 7. వ-ఇజ్-యఇే-దుకు-ముల్లాహు-ఇహ్-దత్-తాఇ-ఫతైని-అన్నహా-లకుమ్-వ-తవద్దూన-అన్న-గైర-జాతిష్-షౌకతి-తకూను-లకుమ్-వ-యురీదుల్లాహు-అన్-యుహిఖ్-ఖల్-హేఖ్‌ఖ-బి-కలి-మాతిహీ-వ-యఖ్-తఅ-దాబిరల్-కాఫిరీన్. 8. లియు-హిఖ్‌ఖల్-హేఖ్‌ఖ-వ-యుబ్-తిలల్-బాతిల-వలౌ-కరిహల్-ముజ్-రిమూన్.

قال الملا ٩ ١٧٨ الانفال ٨

سورة الانفال مدنية وهي خمس وسبعون اية عشر ركوعات

بسم الله الرحمن الرحيم

يسئلونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول فاتقوا

الله واصلحوا ذات بينكم واطيعوا الله ورسوله ان كنتم

مؤمنين ① انما المؤمنون الذين اذا ذكر الله وجلت

قلوبهم واذا تليت عليهم ايته زادتهم ايمانا وعلى

ربهم يتوكلون ② الذين يقيمون الصلوة ومما

رزقنهم ينفقون ③ اولئك هم المؤمنون حقا لهم

درجت عند ربهم ومغفرة ورزق كريم ④ كما

اخرجك ربك من بيتك بالحق وان فريقا من المؤمنين

لكرهون ⑤ يجادلونك في الحق بعد ما تبين كانما يساقون

الى الموت وهم ينظرون ⑥ واذ يعدكم الله احدى

الطائفتين انها لكم وتودون ان غير ذات الشوكة

تكون لكم ويريد الله ان يحق الحق بكلمته ويقطع دابر

الكفرين ⑦ ليحق الحق ويبطل الباطل ولو كره المجرمون ⑧

منزل ٢

సూరయే అన్‌ఫాల్ (విజయధనము) మదనీ 75 వాక్యములు

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాడునగు అల్లాహ్ పేరున 1. ముసల్మానులు విజయ ధనమును గూర్చి నిన్ను అడుగు చున్నారు. విజయధనము దేవునిది మఱియు ప్రవక్తది. కావున దేవునికి భయపడుఁడు. మీరు పరస్పరము సమాధాన పడుఁడు. మీరు విశ్వాసులైనచో దేవునికిని అతని ప్రవక్తకును విధేయులై యుండుఁడు. 2. దేవుని పేరు వినఁగానే విశ్వాసులైన వారి హృదయములు భయపడును. అతని వాక్యములు వారియెదుట పఠింపబడఁగానే వారివిశ్వాసము హెచ్చుగును. వారు తమ ప్రభువుపై నాధారపడుదురు. 3. వారు స్థిరముగా నమాజును సలుపువారు. మేమొసంగిన దాని నుండి వారు ఖర్చు చేయుదురు. 4. ఇట్టివారే నిజమైన విశ్వాసులు. వారి కొఱకు వారి ప్రభువు నొద్ద గొప్ప పదవులును మన్ననయును గౌరవమైన యాహారమును గలవు. 5. ఎట్లు ముసల్మానులలో కొందఱు ఇష్టపడకపోయినను నీ ప్రభువు నిన్ను నీ గృహమునుండి సత్యముకొఱకు వెడలునట్లు చేసెనో (అట్లు విజయ ధనము దేవునిది). 6. వారు చావును కన్నులార చూచుచు దానివైపునకు పోవునట్లుగ తమకు స్పష్టపడిన పిదప కూడ దానిని గూర్చి నీతో వాదించుచున్నారు. 7. రెండు పక్షములలో ఒక పక్షము మీ చేతికి చిక్కునని దేవుఁడు మీకు వాగ్దానము చేయునపుడు ఆయుధములు లేని బిడారము మీకు దొరకవలెనని మీరు కోరుచుంటిరి. దేవుఁడు తన వాక్యముల మూలమున సత్యమును బలపఱుపవలెననియు, అవిశ్వాసులను నిర్మూలింపవలెననియు కోరుచుండెను. 8. పాపాత్ములు ఇష్టపడకపోయినను దేవుఁడు సత్యమును బలపఱచవలెననియు, అసత్యమును తుడిచివేయవలెననియుకోరెను.

9. ఇజ్-తస్-తగీసూన-రబ్బకుమ్-ఫస్-తజాబ-లకుమ్-
అన్నీ-ముమిద్దుకుమ్-బి-అల్-ఫిమ్-మినల్-మలా-ఇకతి-
ముర్-దిఫీన్. 10. వమా-జఅల-హుల్లాహు-ఇల్లా-బుష్రా-
వలి-తత్-మఇన్న-బిహీ-ఖులూ-బుకుమ్-వ-మన్-నసేరు-
ఇల్లా-మిన్-ఇన్ దిల్లాహి-ఇన్నల్లాహ-అజీ-జున్-హకీమ్. 11.
ఇజ్-యుగష్-షీకుమున్-నుఆస-అమనతమ్-మిన్హు-వ-
యునజ్ జిలు-అలై కుమ్-మినస్-సమాఇ-మాఅల్-లి-
యుతహ్-హిరకుమ్-బిహీ-వ-యుజ్హిబ-అన్-కుమ్-రిజ్-
జష్-షైతాని-వలి-యర్-బిత-అలా-ఖులూ-బి-కుమ్-వ-
యుసబ్బిత-బిహిల్-అఖ్-దామ్. 12. ఇజ్-యూహీ-
రబ్బుక-ఇలల్-మలా-ఇకతి-అన్నీ-మఅకుమ్-ఫ-
సబ్బితుల్-లజీన-ఆమనూ-స-ఉల్ఖీ-ఫీ-ఖులూ-బిల్-
లజీన-కఫ-రుర్-రుఅ్-బ-ఫజ్-రిబూ-ఫౌఖల్-అఅ్-నాఖి-
వజ్రిబూ-మిన్-హుమ్-కుల్ల-బనాన్. 13. జాలిక-బిఅన్న-
హుమ్-షాఖ్-ఖుల్లాహ-వ-రసూలహూ-వ-మన్-యుషా-ఖి-
ఖిల్లాహ-వ-రసూలహూ-ఫ-ఇన్నల్-లాహ-షదీదుల్-
ఇఖాబ్. 14. జాలికుమ్-ఫ-జూఖూహు-వ-అన్న-లిల్-
కాఫిరీన-అజాబన్-నార్. 15. యాఅయ్యు-హల్-లజీన-
ఆమనూ-ఇజా-లఖీ-తుముల్-లజీన-కఫరూ-జహ్-ఫన్-
ఫలా-తువల్లూ-హుముల్-అద్బార్. 16. వమన్-
యువల్లిహిమ్-యౌమఇ-జిన్-దుబురహూ-ఇల్లా-ముత-
హర్రి-ఫల్-లి-ఖితాలిన్-ఔ-ముత-హయ్యి-జన్-ఇలా-
ఫిఅతిన్-ఫఖద్-బాఅ-బి-గజబిమ్-మినల్లాహి-వ-
మావాహు-జహన్నము. వ-బీసల్-మసీర్.

قال الملا ٩ ١٧٩ الانفال ٨

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ
مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝٩ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ
بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
ع ١٥ حَكِيمٌ ۝١٠ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم
مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ رِجْزَ
الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝١١ إِذْ
يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ۚ
سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ
الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝١٢ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝١٣ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابَ النَّارِ ۝١٤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ ۝١٥ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝١٦

منزل ٢

9. మీరు మీ ప్రభువును వేఁడుకొనఁగా అతఁడు వరుసగా వచ్చునట్టి వేయిమంది దేవదూతలను మీకు సహాయముగా
పంపుదునని మీ మొఱను అంగీకరించెను. 10. ఇది మీకు సంతోషమును, మీ హృదయములకు శాంతియు
కల్గునట్లు చేసెను. వాస్తవముగ దేవుని నుండియే సహాయము ̋గలుగును. నిశ్చయముగ దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడు
వివేచనాపరుఁడు. 11. దేవుఁడు తనవలన మీకు శాంతి-గల్గించుటకై తూఁగును గలిగించెను. మిమ్ము పరిశుద్ధులుగఁ
జేయుటకును, మీనుండి సైతానుయొక్క అపవిత్రతను తొలఁగించుటకును మీ హృదయములకు బల
మొసంగుటకును మీ పాదములను స్థిరముగ నుంచుటకును, ఆకాశము నుండి నీరు మీపై కురియించెను. 12. నీ
ప్రభువు “నేను మీతో నున్నాను. కావున మీరు విశ్వాసుల హృదయములు స్థిరముగ నుండునట్లు చేయుఁడు. నేను
అవిశ్వాసుల హృదయములలో భయముగలిగించెదను. కావున వారి మెడలపైఁ గొట్టుఁడు. వారి వ్రేళ్ల కొనలను
కోసివేయుఁడు” అని దేవదూతలకు సందేశము పంపెను. 13. అది యెందుకనఁగా వారు దేవునికిని ఆతని ప్రవక్తకును
విరోధులైరి. ఎవఁడు దేవునికి ఆతని ప్రవక్తకును విరోధియగునో వానికి నిశ్చయముగా దేవుఁడు చాల కఠిన శిక్షవిధించును.
14. ఓ అవిశ్వాసులారా! దీనిని మీరు రుచి చూడుఁడు. అవిశ్వాసులకు నరకాగ్ని బాధ యున్నది యని తెలసికొని
యుండుఁడు. 15. ఓ ముసల్మానులార! యుద్ధరంగమందు అవిశ్వాసులను మార్కొనునపుడు వారికి వీఁపుచూపకుఁడు.
16. యుద్ధతంత్రమునకు లేదా సైన్యములో చేరుటకుఁగాని తప్ప వేఱు విధమున ఆ దినమున వీఁపు చూపువాఁడు
దేవుని కోపమునకు పాత్రుఁడాయెను. వాని నివాసము నరకము. అది చాల చెడ్డ నివాసము.

17. ఫలమ్-తఖ్-తులూ-హుమ్-వలా-కిన్నల్లాహ-ఖత-
లహుమ్-వమా-రమైత-ఇజ్-రమైత-వలా-కిన్నల్లాహ-
రమా-వ-లి-యుబ్-లియల్-మూమినీన-మిన్హు-బలా-
అన్-హసనన్-ఇన్నల్లాహ-సమీ-ఉన్-అలీమ్. 18.
జాలికుమ్-వ-అన్నల్లాహ-మూహిను-కైదిల్-కాఫిరీన్. 19.
ఇన్-తస్-తఫ్-తిహూ-ఫఖద్-జాఅకుముల్-ఫత్హు-
వఇన్-తన్-తహూ-ఫహువ-ఖైరుల్-లకుమ్-వఇన్-త
ఊదూ-నఉద్-వలన్-తుగ్-నియం-అన్-కుమ్-
ఫిఅతుకుమ్-షై-అన్-వలౌ-క-సురత్-వఅన్నల్లాహ-
మఅల్-మూమినీన్. 20. యాఅయ్యు-హల్-లజీన-
ఆమనూ-అతీ-ఉల్లాహ-వ-రసూలహూ-వలా-తవల్-లౌ-
అన్హు-వఅన్తుమ్-తస్మ-ఊన్. 21. వలా-తకూనూ-
కల్లజీన-ఖాలూ-సమిఅనా-వ-హుమ్-లా-యస్-మఊన్.
22. ఇన్న-షర్-రద్-దవాబ్బి-ఇన్దల్లా-హిస్-సుమ్ముల్-
బుక్ముల్-లజీన-లాయఅ్-ఖిలూన్. 23. వలౌ-అలి-
మల్లాహు-ఫీహిమ్-ఖైరల్-ల-అస్-మఅహుమ్-వలౌ-అస్-
మఅహుమ్-ల-తవల్లౌ-వహుమ్-ముఅ్-రి-జూన్. 24.
యాఅయ్యు-హల్-లజీన-ఆమనుస్-తజీబూ-లిల్లాహి-
వలిర్-రసూలి-ఇజా-దఆకుమ్-లిమా-యుహ్-యీకుమ్-
వఅ్-లమూ-అన్నల్లాహ-యహూలు-బైనల్-మర్ఇ-వ-
ఖల్-బిహీ-వ-అన్నహూ-ఇలైహి-తుహ్-షరూన్. 25. వత్-
తఖూ-ఫిత్-నతల్-లా-తుసీబన్నల్-లజీన-జలమూ-
మిన్కుమ్-ఖాస్-సతన్-వఅ్-లమూ-అన్నల్లాహ-
షదీదుల్-ఇఖాబ్.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَ
لٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا إِنَّ اللّٰهَ
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَأَنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٨﴾ إِنْ
تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَآءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَ
إِنْ تَعُوْدُوْا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَّلَوْ كَثُرَتْ
ع ٤ ١٤ وَأَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٩﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا أَطِيْعُوا
اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَلَا
تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ قَالُوْا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿٢١﴾ إِنَّ
شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِيْنَ لَا
يَعْقِلُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ
أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٣﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا
اسْتَجِيْبُوْا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيْكُمْ
وَاعْلَمُوْٓا أَنَّ اللّٰهَ يَحُوْلُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ وَأَنَّهٗٓ إِلَيْهِ
تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوْا فِتْنَةً لَّا تُصِيْبَنَّ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
مِنْكُمْ خَآصَّةً وَاعْلَمُوْٓا أَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

17. మీరు వారిని చంపలేదు. కాని దేవుఁడు వారిని చంపెను. నీవు పిడికెఁడు మట్టి విసరి వేసినపుడు నీవు విసరి
వేయలేదు. కాని దేవుఁడు విసరివేసెను. దేవుఁడు తన గొప్ప యనుగ్రహమును ముసల్మానులపై చేయుటకై చేసెను.
నిశ్చయముగ దేవుఁడు సర్వము వినువాఁడు. సర్వము తెలిసినవాఁడు. 18. ఇది జరిగిపోయెను. ఇఁకమీఁద దేవుఁడు
అవిశ్వాసుల కుట్రలను బలహీనములుగఁ జేయును అని తెలిసికొనుఁడు. 19. ఓ అవిశ్వాసులార! మీరు తీర్పు
కోరుచుండినచో మీయొద్దకు తీర్పువచ్చెను. మీరు మానుకొన్నచో మీకు మేలు కలుగును. తిరిగి మీరిట్లు చేసినచో
మేము కూడ తిరిగి ఇదే చేసెదము. మీ సమూహము ఎంత హెచ్చుగానున్నను మీకు పనికి రాఁజాలదు. దేవుఁడు
ముసల్మానులతో నున్నాఁడని తెలిసికొనుఁడు. 20. ఓ విశ్వాసులార! దేవునికిని ఆతని ప్రవక్తకును విధేయులుగా
నుండుఁడు. మీరు వినియు ఆతని నుండి మరలకుఁడు. 21. ఎవరు మేము వింటిమని చెప్పియు వినకున్నారో
వారివలెమీరుకాకుండుఁడు. 22. ఎవరు గ్రహింపక చెవిటి వారును మూఁగ వారును అయిరో వారు దేవునియొద్ద
నిశ్చయముగ జంతువుల కంటెను మిక్కిలి హీనులు. 23. దేవుఁడు వారియందు మంచితనమున్నది అని యెఱింగినచో
వారికి తప్పక వినిపించి యుండును. వారికి వినిపించినను వారు తప్పక ముఖము త్రిప్పుకొని పాఱిపోవుదురు. 24. ఓ
విశ్వాసులార! ఎద్దానియందు మీకు జీవనము గలదో దానికొఱకు మిమ్ము పిలుచునపుడు మీరు దేవునియొక్కయు
ప్రవక్తయొక్కయు ఆజ్ఞలను వినుఁడు. దేవుఁడు మానవుని మనస్సును ఆటంక పఱచుననియు మీరందఱు ఆతని
యొద్దకే చేరవలసి యున్నదనియు తెలిసికొనుఁడు. 25. మీలోని దుర్మార్గులకు మాత్రమే కాక అందఱకును గలుగు
కీడునుండి తొలఁగియుండుఁడు. దేవుని శిక్ష చాల కఠినమైనది అని తెలిసికొనుఁడు.

26. వజ్కురూ-ఇజ్-అన్తుమ్-ఖలీలుమ్. ముస్-తజ్-
అఫూన-ఫిల్-అర్జి-తఖాఫూన-అన్-యత-ఖత్-తేఫ-
కుమున్-నాసు-ఫ-ఆవాకుమ్-వ-అయ్యా-దకుమ్-బినస్-
రిహీ-వ-రెజఖ-కుమ్-మినత్-తయ్యి-బాతి-లఅల్ల-కుమ్-
తష్-కురూన్. 27. యాఅయ్యు హల్ లజీన ఆమనూ-
లా-తఖూ నుల్లాహ-వర్రసూల-వతఖూనూ-అమా-
నాతికుమ్-వ-అన్తుమ్-తత్-లమూన్. 28. వత్-లమూ-
అన్నమా-అమ్-వాలుకుమ్-వ-ఔ-లాదుకుమ్-ఫిత్-
నతున్-వ-అన్నల్లాహ-ఇన్-దహూ-అజ్రున్-అజీమ్. 29.
యా-అయ్యుహల్-లజీన-ఆమనూ-ఇన్-తత్-తఖుల్లాహ-
యజ్-అల్-లకుమ్-ఫుర్-ఖానన్-వ-యుకఫ్-ఫిర్-అన్-
కుమ్-సయ్యి-ఆతికుమ్-వ-యగ్ఫిర్-లకుమ్-వల్లాహు-
జుల్-ఫజ్-లిల్-అజీమ్. 30. వ-ఇజ్-యమ్-కురు-బి-
కల్-లజీన-కఫరూ-లి-యుస్-బి-తూక-ఔ-యఖ్-
తులూక-ఔ-యుఖ్రి-జూక-వ-యమ్-కురూన-వయమ్-
కురుల్లాహు-వల్లాహు-ఖైరుల్-మాకిరీన్. 31. వ-ఇజా-
తుత్లా-అలైహిమ్-ఆయాతునా-ఖాలూ-ఖద్-సమిఅ్నా-లౌ-
న-షాఉ-లఖుల్నా-మిస్ల-హాజా-ఇన్-హాజా-ఇల్లా-
అసాతీరుల్-అవ్వలీన్. 32. వ ఇజ్-ఖాలుల్లా-హుమ్మ-
ఇన్-కాన-హాజా-హువల్-హఖ్-ఖ-మిన్-ఇన్దిక-ఫ-
అమ్తిర్-అలైనా-హిజా-రతమ్-మినస్-సమాఇ-అవితినా-
బి-అజాబిన్-అలీమ్-33. వమా-కానల్లాహు-లియు-అజ్-
జిబ-హుమ్-వ-అన్త-ఫీహిమ్-వ-మా-కానల్లాహు-
ముఅజ్-జిబహుమ్-వహుమ్-యస్-తగ్-ఫిరూన్.

قال الملاء ٩ ١٨١ الانفال ٨

وَاذْكُرُوٓا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيْلٌ مُّسْتَضْعَفُوْنَ فِى الْاَرْضِ تَخَافُوْنَ
اَنْ يَّتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰىكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ
مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا
تَخُوْنُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ وَتَخُوْنُوْٓا اَمٰنٰتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٧﴾
وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ
عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ
يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَ
اللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٩﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ۗ وَيَمْكُرُوْنَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۗ
وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا قَالُوْا
قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ
اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣١﴾ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا
هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ
اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ
فِيْهِمْ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿٣٣﴾

منزل ٢

26. మీరు జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చికొనుఁడు. మీరు కొద్దిమందిగా నుంటిరి. మీరు దేశములో బలహీనులుగా నుంటిరి.
జనులు మిమ్ము కొట్టుకొని పోవుదురేమో అని మీరు భయపడుచుంటిరి. అపుడు మీరు కృతజ్ఞులై యుందురని
దేవుఁడు మీకు నివాసమిచ్చి మీకు తన సహాయముతో బలమిచ్చి మీకు మంచి వస్తువుల ననుగ్రహించెను. 27. ఓ
విశ్వాసులార! మీరు తెలిసియు, దేవునితోను ప్రవక్తతోను ద్రోహముచేయకుఁడు. మీరు పరస్పరము అమానతుల
విషయము ద్రోహము చేయకుఁడు. 28. మీధనమును, మీపుత్రులును మీకు కీడుకలిగించువారలు అనియు,
దేవునియొద్ద గొప్పపుణ్యము గలదనియు తెలిసికొనుఁడు. 29. ఓవిశ్వాసులార! మీరు దేవునికి భయపడినచో
దేవుఁడు మీకు జయమొసంగును. మీనుండి మీపాపములను తొలఁగించి మిమ్ము క్షమించును. దేవుఁడు చాల
అనుగ్రహముగలవాఁడు. 30. అవిశ్వాసులు నిన్ను చెఱలోనుంచుటకు లేదా నిన్ను వధించుటకు లేక నిన్ను దేశమునుండి
వెడలఁగొట్టుటకు కుట్రలు పన్నునపుడు నీపై నున్న దేవుని యనుగ్రహమును స్మరింపుము. వారు కుట్రలు
పన్నుచునుండిరి. దేవుఁడుకూడ యత్నముచేయుచుండెను. అందఱికంటె దేవునియత్నమే చాల శ్రేష్ఠమైనది. 31. మా
వాక్యములు పఠించి వారికి వినిపించినచో వారు "మేము వింటిమి. మేము కోరినచో మేము కూడ ఇటువంటివి
పలుకఁగలము. ఇవి పూర్వికుల కథలుమాత్రమే" అని పలుకుదురు. 32. "ఓ దేవా! ఇది నిజముగ నీయొద్దనుండి
వచ్చిన సత్యమేయైనచో ఆకాశము నుండి మాపై ఱాళ్లవాన కురియింపుము. లేక మాకు దుఃఖకరమైన బాధను
కల్గింపుము అని వారు పలుక సాగిరి. 33. నీవు వారిలో నున్నంతకాలము, దేవుఁడు వారిని శిక్షించువాఁడు కాఁడు.
వారు క్షమాపణ కోరుచుండునంతవఱకు దేవుఁడు వారిని శిక్షింపఁడు.

34. వ-మా-లహుమ్-అల్లా-యు-అజ్-జిబ-
హుముల్లాహు-వహుమ్-యసుద్దూన-అనిల్-మస్-
జిదిల్-హరామి-వ-మాకానూ-ఔలి-యా-అహూ-ఇన్-
ఔ-లి-యా-ఉహూ-ఇల్-లల్-ముత్తఖూన-వలాకిన్న-
అక్ సర-హుమ్-లాయత్-లమూన్. 35. వ-మా-కాన-
సలా-తుహుమ్-ఇన్దల్-బైతి-ఇల్లా-ముకా-అన్-వ-తస్-
దియతన్-ఫ-జూఖుల్-అజాబ-బిమా-కున్తుమ్-తక్-
ఫురూన్. 36. ఇన్నల్-లజీన-కఫరూ-యున్-ఫిఖూన-
అమ్-వాలహుమ్-లి-యసుద్దూ-అన్-సబీలిల్లాహి-ఫస-
యున్-ఫిఖూ-నహా-సుమ్మతకూను-అలైహిమ్-హస్-
రతన్-సుమ్మ-యుగ్-లబూన్. వల్-లజీన-కఫరూ-ఇలా-
జహన్నమ-యుహ్-షరూన్. 37. లి-యమీ-జల్లా-హుల్-
ఖబీస-మినత్-తయ్యిబి-వ-యజ్-అలల్-ఖబీస-
బత్జహూ-అలా-బత్-జిన్-ఫ-యర్-కుమహూ-జమీ-
అన్-ఫ-యజ్-అల-హూ-ఫీజహన్నమ. ఉలాఇక-
హుముల్-ఖాసి-రూన్. 38. ఖుల్-లిల్-లజీన-కఫరూ-
ఇన్-యన్-తహూ-యుగ్-ఫర్-లహుమ్-మాఖద్-సలఫ-
వఇన్-యఊదూ-ఫ-ఖద్-మజత్-సున్నతుల్-అవ్వలీన్.
39. వ-ఖాతిలూహుమ్-హత్తా-లా-తకూన-ఫిత్నతున్-వ-
యకూనద్-దీను-కుల్లుహూ-లిల్లాహి-ఫఇ-నిన్-తహౌ-ఫ-
ఇన్నల్లాహ-బిమా-యత్-మలూన-బసీర్. 40. వఇన్-
తవల్లౌ-ఫత్-లమూ-అన్నల్లాహ-మౌ-లాకుమ్-నిత్-
మల్-మౌలా-వ-నిత్-మన్-నసీర్

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّوْنَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْٓا اَوْلِيَآءَهٗ ؕ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَّتَصْدِيَةً ؕ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ
اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ
تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ؕ۬ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَ
يَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ جَمِيْعًا
فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِّلَّذِيْنَ ع ٤ ٩ ١٨
كَفَرُوْٓا اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ ۚ وَاِنْ يَّعُوْدُوْا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا
تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ كُلُّهٗ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْٓا
اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ ؕ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٤٠﴾

34. దేవుఁడు ఏల వారిని శిక్షింపకూడదు. వారు 'మస్‌జిదె హరాము' నుండి ప్రజలను ఆటంకపఱచుచున్నారు. వారు దానిపై అధికారముగలవారు కారు. దాని యధికారము భక్తులకు మాత్రమే గలదు. కాని వారిలో పెక్కుమందికి ఆవిషయము తెలియదు. 35. కాబాయొద్ద వారి ప్రార్థన, కూఁతలు వేయుట, చప్పట్లులు కొట్టుట తప్ప వేఱులేదు. కావున మీరు వహించుచున్న అవిశ్వాసమునకు బదులుగ శిక్షను రుచి చూడుఁడు. 36. నిశ్చయముగ, అవిశ్వాసులైన వారు ప్రజలను దేవుని మార్గమునుండి ఆటంక పఱచుటకు తమ ధనము ఖర్చు చేయుచున్నారు ఇంకను దానిని ఖర్చుచేయుదురు తుదకు అది వారికి వ్యసనకర మగును. వారు తుదకు ఓడిపోవుదురు. అవిశ్వాసులైన వారు నరకము వైపునకు త్రోయఁబడుదురు. 37. దేవుఁడు మంచి వారి నుండి చెడ్డవారిని విడఁదీయుటకును, చెడ్డవారిని ఒకరితోనొకరిని కూర్చి ఒక గుంపుగాఁజేర్చి వారినందఱిని నరకములో పడవేయుటకును అట్లు చేయును. అట్టివారే నష్టము పొందువారు. 38. ఓ ప్రవక్తా! అవిశ్వాసులతో నిట్లుపలుకుము. వారు మానుకొన్నచోఁ గడచిపోయినది క్షమింపఁబడును. వారు తిరిగి ఆపని చేసినచో పూర్వుల గతి గడచి యున్నది. 39. అవిశ్వాసుల యుపద్రవము లేకుండ పోవునంత వఱకును సర్వత్ర దేవుని యాజ్ఞ స్థిరపడునంతవఱకును వారితో యుద్ధము చేయుచుండుఁడు. ఆ పిదప వారు మానుకొన్నచో దేవుఁడు వారు చేయు కర్మలను చూచును. 40. వారు సమ్మతింపక మరలిపోయినచో దేవుఁడు మీకు రక్షకుఁడు అని తెలిసికొనుఁడు అతఁడు మంచి రక్షకుఁడు, మంచి తోడుపడువాఁడు.